

திரு. சின்னையா சிவநேசன்
மணிவழி மலர்
1999

03/03

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
University of Toronto Scarborough Library

<https://archive.org/details/sinniahsivanesan00unse>

தரு. சிங்கையா சுவநேசன்
மணிவிழா மலர்

01 ~ 05 ~ 1999

வெளியீடு:

மணிவிழாக் குழு

371 ORTON PARK ROAD
UNIT 97
SCARBOROUGH, ON
M1G 3V1
CANADA

மலர்

மரத்திலே மலராத வாசமலர்
வாசவனும் வைத்து வளர்த்தமலர்
சிரத்திலே எப்போதுஞ் சேரும்மலர்
தியமணம் வாராமல் காக்கும்மலர்
கரத்திலே நாமெடுத்துக் காணும்மலர்
கதிக்குவழி யிதுவென்னக் காட்டும்மலர்
வரமென்னுங் கொடியிலே பூத்தமலர்
வாணாளெல்லாம் வாடாத மாமலரே.

-நற்சிந்தனை

பொருளாரம்

வாழ்த்துக்கள்

- ஸ்ரீ கௌரி மங்கல சேவை 7
றிச்மன்ட்ஹில் இந்து ஆலய அறங்காவலர் சபை 8
School Community Liaison Centre, Scarborough, ON 9
ஸ்ரீ சிவயோக சுவாமியின் சிவதொண்டன் நிலையம் 10
இந்து தீபம் 11
Association of Sri Lankan Graduates of Canada 12
சைவ சித்தாந்த மன்றம், கனடா 13
Dr. Crispin Devadas 14
கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் 15
Mr. M. Pathmanabhan 16
அன்புச் சகோதர சகோதரிகள் 17
கவிஞர் தீவகம் வே. இராஜலிங்கம் 17
கவிஞர் கலைவாணி இராஜகுமாரன் 18
கவிஞர் அனலை - ஆறு. இராசேந்திரம் 19
கவிஞர் வி. கந்தவனம் 20

கட்டுரைகள்

- திரு. வி. கந்தவனம் 26
Professor Kopalapillai (Kopan) Mahadeva 30
கவிஞர் இ. முருகையன் 34
திரு. செல்லையா சந்திரசேகரி 37
லக்ஷ்மி 41
கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் 43
Mr. Sivanathan Segarajasingam 45
திருமதி லீலாவதி சிவானந்தன் 46
திரு. பொ. கனகசபாபதி 49
திரு. வேல் வேலுப்பிள்ளை 51

50ஆவது பிறந்த தினக்
கொண்டாட்டத்தின்போது தயார் கனகம்மாவுடன்

மணிவிழா

திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் 1939ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 1ஆம் திகதி பிறந்தவர். இவ்வாண்டு மே மாதம் 1ஆம் திகதி அவருக்கு அறுபது வயது.

காலக் கணிப்பில் அறுபதுக்குச் சற்று முக்கியத்துவம் அதிகம். விநாடிகள் அறுபது. நிமிடங்கள் அறுபது. தமிழ் வருடங்களும் அறுபது.

ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் அறுபதாவது வயது என்கின்ற கட்டம் அவரது வயதை மட்டுமன்றி அவரது அனுபவம், அறிவு முதிர்ச்சி என்பவற்றைக் குறிப்பதோடு அவரது சேவைகளையும் சாதனைகளையும் அளவிட்டுப் பார்க்கக்கூடிய காலகட்டமாகவும் அமைகின்றது. சேவைகளாலும் சாதனைகளாலும் சமூகத்துக்கு நன்மைகள் நேர்ந்தனவென்றோ பெருமைகள் வந்துற்றன வென்றோ மக்கள் கருதின் அறுபதாவது பிறந்த தினத்தை ஒரு பொது விழாவாகக் கொண்டாடுவது அவர்கள் வழக்கம்.

இந்த வழக்கத்தைப் பின்பற்றி, ஈழத்திலும் கனடாவிலும் கல்வி, சமயம், கலை கலாச்சார, சமூகப் பணிகளிலும் எழுத்துத் துறை சார்ந்த தமிழ்ப் பணிகளிலும் பல ஆண்டு காலமாக நேரத்தையும் பொருளையும், பல சமயங்களில் சொந்த பந்த சுகங்களையும் பாராது ஈடுபட்டு வந்த, ஈடுபட்டு வருகின்ற சிவநேசன் அவர்களுக்கு மணிவிழா ஒன்றை எடுத்தல் கைம்மாறான காரியமாகுமெனக் கருதினோம்.

பொதுத் தொண்டுக்குப் பரிசு பாராட்டுதல்தான். நல்ல மனங்கள் நல்ல செயல்களைப் பாராட்டாமல் இருக்கமாட்டா. அதேவேளை நல்ல தொண்டர்கள் பெயரையோ புகழையோ எதிர்பார்த்துத் தமது பணிகளைச் செய்வதில்லை என்பதும் உண்மையாகும். புகழ் அதுவாக அவர்களை வந்தடைகின்றது. அவ்வித புகழையே உயர்ந்த புகழ் என்கின்றார் வள்ளுவர் பெருமான். உயர்ந்த புகழ் என்றும் நிலைக்க வல்லது.

ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பது ஒன்றில்.

இத்தகைய உயர்ந்த புகழுக்குரிய திரு. சிவநேசன் அவர்களுக்குத் தமிழ் மக்கள் சார்பில் யாம் மிகுந்த அடக்கத்தோடு எடுக்கும் இந்த மணிவிழா, அவர் பயன் தூக்காது எமது சமூகத்துக்குச் செய்த நன்றிக்கு வித்தாகும்.

அந்த வித்தில் முளைத்து மலர்ந்த இம் மலருக்கு வாழ்த்துரைகள், கவி மலர்கள், கட்டுரைகள் என்று மகரந்தம் சேர்த்த பெருமக்களுக்கும் விழாவுக்குப் பலவகையிலும் நிலவொளி வீசிய செய்ந்நன்றி மறவாச் செம்மல்களுக்கும் நன்றி கூறி, விழா நாயகர் திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் தமது குடும்பத்துடன் நெடுங்காலம் சுகமே வாழ்ந்து மேன்மேலும் தொண்டுகள் மிகவே செய்ய வாத்துகின்றோம்.

- மணிவிழாக் குழு -

வாழி குருநாதன் வாழியடா - தம்பி
வாய்மை யடியாரும் வாழியடா
கேளிருஞ் சுற்றமும் வாழியடா - தம்பி
கேட்டவ ரெல்லாரும் வாழியடா!

- நற்சிந்தனை

வாழ்த்துக்கள்

628E Birchmount Road, Scarborough
Ont. M1K 1P9 Canada
தொலைபேசி/Phone: (416) 266-3333

சிவஸ்ரீ பஞ்சாட்சர

விஜயகுமார குருக்கள் (ஐயா மணி)
(இந்துமதகுரு, திருமண பதிவதிகாரி, கனடா)

Sivasri Panchadchara

Vijayakumara Kurukkal
(Hindu Priest and Registrar of Marriages, Canada)

தமிழ் ஈழத்தில் நடைபெறும் இன்னல்கள் காரணமாக உலகின் பல திசைகளிலும் - குறிப்பாக ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளிலும் பிற பகுதிகளிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்து தமிழறிஞர்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய கல்விமான்களில் ஒருவராக திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் விளங்குகின்றார். இவர் கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியின் அதிபராகவும் சிறந்த சமய சமூகப் பணியாளராகவும் திகழ்ந்தவர்.

இவர் ஈழத்தில் வாழ்ந்த காலத்திலும்சரி இன்று கனடாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் காலத்திலும்சரி எமது எதிர்காலச் சந்ததி எவ்வாறு ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்து உள்ள சமூகமாகவும் கட்டுக்கோப்பான சமூகமாகவும் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக தன் வாழ்வின் பெரும் பகுதியினை அர்ப்பணித்துப் பாடுபட்டு வாழ்பவர். அதிபர் அவர்கள் கனடாவில் எமது சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக இயங்கிவரும் பல சமூக அமைப்புகளின் முக்கிய நிர்வாகியாகக் கடமையுணர்வுடன் ஈடுபட்டு வருகிறார். குறிப்பாக, கனடாவில் ஸ்காப்ரோவில் தமிழ்க் கல்வியினைப் பாடசாலைகளில் ஒரு பாடமாகக் கற்பிப்பதற்கான நல்லமுயற்சியில் பெரும்பங்கு கொண்டு அதில் வெற்றியும் கண்டு வருகிறார். தமிழ்க் கல்வி இல்லையேல் தமிழர் பண்பாடும் கலாச்சாரமும் இந்த மண்ணில் முறையாக வளர முடியாது என்பது இவரது ஆணித்தரமான கருத்து. அதற்கு அமைய எமது எதிர்கால இளம் சந்ததியினர் தமிழை ஆவலுடன் கற்றுத் தமிழ்மொழி தெரிந்த சமூகமாக வாழ வைப்பதில் பெற்றோருடனும் சமூக அக்கறையுள்ளவர்களுடனும் இணைந்து செயற்பட்டு வருகிறார்.

ஈழத்துத் தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழும் சைவமும் இரு கண்கள் போன்றவை. அந்த வகையில் பல சமயப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டு, தமிழ்ச் சிறார்கள் நல் ஒழுக்கமுள்ள சந்ததியாக வாழ சமயக் கல்வியையும் புகட்ட வேண்டும் என்ற அசைக்க முடியாத கருத்தினையும் கொண்டவர். சிவதொண்டர் நிலையம் கனடாவில் இயங்குவதற்கு மிகவும் உந்து சக்தியாக விளங்கி வருகிறார். யோகர் சுவாமிகளின் சீடராகவும் சாயி பக்தனாகவும் விளங்கும் அதிபர் அவர்கள் தன்னாலான சமயப் பணிகளிலும் சமயக் கல்வியினைப் புகட்டுவதற்குரிய ஒழுங்குகளை மேற்கொள்வதிலும் முன்னின்று உழைத்து வருகிறார். குறிப்பாக, தாயாரின் நினைவாக சாயிபாபா போற்றிப் பாடல்களையும் சமய திருமுறைகளையும் அடக்கிய சமய நூலொன்றை வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தனை நற்பண்புகளோடும் சிறப்புகளோடும் வாழ்ந்து வரும் எம் எல்லோரதும் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்களின் மணிவிழாவில் கனடா வாழ் தமிழ் மக்கள் அனைவருடனும் நானும் அவரை வாழ்த்தி அவர் தொடர்ந்தும் நீண்ட ஆயுளுடனும் திடகாத்திரத்துடனும் எம் மத்தியில் வாழ்ந்து தமிழ் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தில் தொடர்ந்தும் அவர் பணி தொடர எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்தித்து ஆசி கூறுகின்றேன்.

சிவஸ்ரீ ப. விஜயகுமாரக் குருக்கள்

HINDU TEMPLE SOCIETY OF CANADA

(A Regd. Religious and Charitable Organization. Revenue Canada. Reg. No. 11895-8420-RR001)
10865 Bayview Avenue, Richmond Hill, ON. L4S 1M1 Canada.
Tel:(905) 883-9109 Fax:(905) 883-9834

President:

K. VENKATARAMAN

Visc President

N. SIVALINGAM

Secretary:

N.R. SUBRAMANIAN

Asst. Secretary

P. YACHAMANANI

Treasurer:

A. ARASARATNAM

Asst. Treasurer

S. SENTHIVEL

Trustees:

V. BASAVIAH

K. JEYANATHAN

K. KODEESWARAN

V.G. KRISHNAN

S.S. KRISHNAN

K.K. MOORTHY

K. NATHAN

N. RAVINDRAN

K. SAMUGADAS

K.S. SATHI

C. VAIRAVANATHAN

T. VIGNARAJAH

KUNJ VORA

மணிவிழா சிறக்க மனமார் வாழ்த்துகின்றேன்!

புலம்பெயர்ந்துள்ள தமிழர்கள் வாழ்வில் சீரும் சிறப்பும் உயர்ந்திட உழைத்துவரும் திருவாளர் சின்னையா சிவனேசனின் மணிவிழாவுக்கு வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்குவதில் மகிழ்வடைகின்றேன்.

திரு. சிவனேசன் அவர்களைச் சுமார் பத்து வருடங்களாக எனக்குத் தெரியும். யோகர் சுவாமிகளின் குருபூஜை மற்றும் அவர் தொடர்பான பல வைபவங்களில் அவருடன் சேர்ந்து பணியாற்றியுள்ளேன். சுவாமிகளின் ஓர் உண்மைத் தொண்டராகவே தமது பணிகளை அவர் புரிந்து வருவதை நான் அவதானித்துள்ளேன்.

கனடாவில் யோகர் சுவாமிகள் பெயரில் சிவதொண்டன் நிலையம் அமைத்ததிலிருந்து, சுவாமிகளின் திருவுருவச் சிலையை ஹவாயிலிருந்து கனடா கொண்டு வந்து பக்தர்கள் வழிபாட்டுக்கு வைத்தது வரையரன பணிகளில் அவர் ஆற்றிய தொண்டு மகத்தானது.

திரு. சிவனேசன் அவர்கள் இலங்கையில் ஆசிரியராகவும் பாடசாலை அதிபராகவும் கடமையாற்றி ஆசிரியத் தொழிலில் பல வருட அனுபவம் பெற்றவர். அக்காலத்திலேயே கலை, இலக்கிய முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டதை அறிய முடிகின்றது. சமயப் பணியுடன் சமூகப் பணியையும், கலை இலக்கியப் பணியையும் அவர் மேற்கொண்டு வருவதன் ஊடாக அவரது பல்துறைச் சேவைகளையும் எமது மக்கள் பெறமுடிகின்றது.

திரு. சிவனேசன் அவர்கள் தம்பதி சமேதராய், பிள்ளைகள், உறவினர், நண்பர்கள் ஆகியோரின் வாழ்த்துக்களைப் பெற்று நூறாண்டு காலம் வாழ்ந்திட நிச்சமன்ட்ஹில் ஆலயத்தில் அமைந்திருக்கும் அனைத்துத் தெய்வங்களையும் வேண்டுகின்றேன்.

மணிவிழா சிறந்திட மனமார்ந்த வாழ்த்துகள்!

நா. சிவலிங்கம்

உபதலைவர்

நிச்சமன்ட்ஹில் இந்து ஆலய அறங்காவலர் சபை

705 Progress Avenue
Unit 108
Scarborough, ON M1H 2X1
Tel: (416) 396-5808
Fax: (416) 396-7132
E-mail: ludskit@scar.edu.on.ca

Trevor A. Ludski
Coordinator, Antiracism & Ethnocultural Equity
Student & Community Services

Mr. Vina Kandavanam
Chair
Sivanesan Sinniah Diamond Jubilee Celebration Committee
135 Leeward Glenway
Don Mills, ON M3C 2Z6

March 29, 1999

Dear Mr. Kandavanan:

Thank you so much for informing me about Siva's 60th birthday celebration which you are organizing. All of us at the School Community Liaison Centre appreciate Siva's wisdom, thoughtfulness, good humour, as well as his on-going hard work, dedication and commitment to the community.

It is, therefore, with great pleasure that my colleagues and I extend our hearty congratulations and best wishes to our esteemed colleague, Sivanesan Sinniah on this significant milestone in his life.

Yours truly,

A handwritten signature in cursive script that reads 'Trevor A. Ludski'.

Trevor A. Ludski

ஸ்ரீ சிவயோகசுவாமியின் சிவதொண்டன் நிலையம் SRI SIVAYOGASWAMY'S SIVATHONDAN CENTRE

2131 Lawrence Avenue East, P O Box 73008 - Westford Plaza R.P.O.

Scarborough, Ontario, M1R 5G4, CANADA.

(A Religious & Charitable Organization)

“என்னையெனக் கறிவிந்தா னெங்கங்கு நாதன்”

Honorary Patron - His Holiness, Satguru Sivaya Subramuniya Swami
(Reg No: 1264928)

Mr. S. Navaratnarajah
President

Mr. S. Thiagarajah
Secretary

Mrs. L. Sivananthan
Treasurer

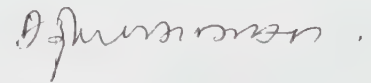
திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்களை இலங்கையில் கல்லூரி மாணவராகவும், கல்வித் திணைக்கள மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் பின்னர் கல்லூரி அதிபராகவும் நான் நன்கு அறிவேன்.

தமிழை அறிந்தவர்கள் சமயத்தை அறிந்தவர்கள் திரு. சின்னையா சிவநேசனையும் அறிவார்கள். முத்தமிழை வளர்ப்பதில் முழுமூச்சுடன் அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை அவர் பணிகண்டு நான் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அந்நிய நாட்டில் எம் கலைகலாச்சார பண்பாடுகள் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறையுடையவராக அவரை நான் காண்கின்றேன். அந்தவகையில் இவர் தனது கருத்துக்களை மிகவும் ஆணித்தரமாகத் தெரிவிப்பதில் பின்நிற்பதில்லை. இதனை நான் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவதானித்திருக்கின்றேன்.

ஈழத்துச் சித்தர் பரம்பரையில் வந்த எமது குரு ஸ்ரீ சிவயோக சுவாமிகளது நாமத்தையும் அவர் போதனைகளையும் அந்நிய நாட்டிலும் பேணிப்பாதுகாக்கப்படவேண்டும், எமது ஏதிர்கால எம் சந்ததியினர் அவரின் நற்சிந்தனைகளை அறியவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கனடா சிவதொண்டன் நிலையம் உருவாக்கம் பெற்றது. இந்நிலைய உருவாக்கத்திற்கு பெரும் பணியாற்றியவர் திரு. சிவநேசன் அவர்கள். சிவதொண்டன் நிலைய செயலாளராக இவர் பணியாற்றிய காலத்தில்தான் ஹவாய் தீவிலுள்ள சிவயோக சுவாமிகளது திருவுருவத்தை இங்கு அனுப்பிவைத்தார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் மிகவும் பாராட்டத்தக்கவை. தற்போதும் எமது சிவதொண்டன் நிலையத்தின் (கனடா) உபதலைவராக இருந்து அயராது தொண்டாற்றி வருகின்றார்.

இவரின் மணிவிழாக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் இவரது தமிழ் சமயப் பணிகள் இங்கு தொடரவேண்டும். அதன் வளர்ச்சியில் தொண்டாற்ற சகல நற்சுகங்களையும் சிவயோக சுவாமியினது ஆசியில் கிடைக்கவேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

சந்திரசேகரம். தியாகராசா

செயலாளர்

10.04.99

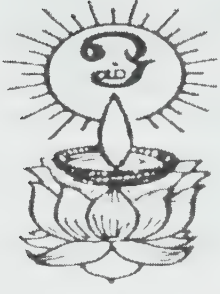
Vice Presidents:
Mr. S. Sivanesan
Mrs. Y. Kanagasundaram

Asst Secretaries:
Mr. T. Thangarajah
Mr. T. Sathunendran

Asst Treasurer:
Mr. T. Navaratnam

Committee Members:
Mr. V. Kanthavanam
Mr. S. Sittambalam
Mrs. N. Ganesh

ஓம்
நமசிவாய

இந்து தீபம்

INTHU THEEPAM

“ KUMARAN PATHIPPAKAM ”

370 MC COWAN ROAD # 1007, SCARBOROUGH, ONTARIO,

MIJ IJ3, CANADA

TEL : (416) 269-3664, (416) 269-3665

மணிவிழாக் காணும் ஆசிரியர் திரு சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் 1995ம் ஆண்டு பங்குனி மாத ஆயிலியதினத்தன்று ஈழத்து மாமுனிவர் ஸ்ரீ சிவயோகசுவாமிகளின் குருபூசை விழாவில் "சைவத்தின் மேல் சமயம் இல்லை" "சிவத்தின் மேல் தெய்வம் இல்லை" என்ற மிகவும் உறுதியான கொள்கையையுடைய சைவத் தமிழ் அறிஞர் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களால் அடியேனுக்கு அறிமுகமாகியவர். குருபூசையில் ஆசிரியர் சிவநேசன் ஆற்றிய உரையிலிருந்து ஸ்ரீ சிவயோகசுவாமிகளிடம் அவருக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் இருந்த ஈடுபாட்டை அறியக்கூடியதாக இருந்தது. அன்றிலிருந்து ஆசிரியருடன் நன்கு பழகும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

பழகுதற்கரிய பண்புகள் நிறைந்த ஆசிரியர் மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என்னும் கொள்கையுடையவர். வேற்றுக் கலாச்சார சூழலில் வாழும் நம் மக்கள் நமது பாரம்பரியம், கலாச்சாரம், மொழி, பண்பாடு போன்றவற்றை கைவிடாது பேணவேண்டி பல ஆக்கபூர்வமான செயல்களை ஆற்றிய, ஆற்றுகின்ற பெருமைக்குரியவர். குறிப்பாக எமது இளந் தலைமுறையினரின் நலனில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவர். இந்து தீபம் என்னும் சஞ்சிகையில் ஆசிரியர் எழுதிய Child and Society என்னும் கட்டுரை இதனை நன்கு விளக்கும். ஆசிரியர் ஸ்காப்ரோ கல்விச் சபையில் தமிழ் மொழி பேசும் மாணவர்களின் ஆலோசகராக இருந்து, எமது இனத்துக்குப் பெருஞ் சேவை செய்வது போற்றுகுரியது.

ஆசிரியர் இளந் தலைமுறையினரது நலனில் மாத்திரமன்றி முதியோரினது நலனிலும் அக்கறை கொண்டவர். எமது முதியோரினதும், சகலரதும் நலனைக் கருதி, ஓர் தியான மண்டபமும், கலாச்சார மண்டபத்தையும் அமைக்கும் பெருநோக்குடன் இன்னும் சில சிவயோகசுவாமிகளின் பக்தர்களின் ஆதரவுடன் கனடா ஸ்ரீ சிவயோகசுவாமிகளின் சிவதொண்டன் நிலையத்தை முறையாக ஆரம்பித்தார்கள். ஆசிரியரின் தந்தையார் தமது குல குருவாகிய ஸ்ரீ சிவயோகசுவாமிகளை தமது வாகனத்தில் அழைத்துச் சென்றார். ஸ்ரீ சிவயோகசுவாமிகளின் திருவுருவச் சிலை ரொரன்ரோவில் இருந்த நாட்களில் ஒவ்வொரு ஆலயத்துக்கும் தமது வாகனத்தில் கொண்டு சென்று தமது தந்தை செய்த பணியை ஆசிரியர் கனடாவில் செய்யும் பாக்கியத்தை பெற்றுள்ளார். அத்துடன் அல்பேட்டா மகா கணபதி சபையினால் நிர்மாணிக்கப்படும் பிள்ளையார் கோயில் திருப்பணிக்கு ரொரன்ரோவில் கலை நிகழ்ச்சி நடத்தி நிதி சேகரத்து உதவியதுடன் திருக்கோயிலை கட்டுவதற்கு ஸ்தபதியையும் ஒழுங்கு செய்துகொடுத்துள்ளார்.

நல்ல நூல்களை கற்பதனால் அறியாமை நீங்கி அறிவு வளர்கிறது. ஸ்காப்ரோ பொது நூல் நிலையத்தில் தமிழ் இனத்தின் ஆலோசகராக தொண்டு செய்து, தமிழ் நாட்டிலும், ஈழ நாட்டிலுமிருந்து நல்ல பல நூல்களை எடுப்பித்து மக்கள் நல்ல தமிழ் நூல்களை வாசிப்பதற்கு உதவியுள்ளார் ஆசிரியர் திரு சிவநேசன்.

மணிவிழாக்காணும் திரு சிவநேசன் அவர்களின் சமய, சமூக, மொழி, கலாச்சாரப் பணிகள் மேலும் வளர்ந்து ஆசிரியர் பல்லாண்டு வாழ பார்வதி பரமேஸ்வரனை வேண்டுகிறேன்.

சங்கரப்பிள்ளை திருநடராசா

ஆசிரியர்,

இந்து தீபம்

Association of Sri Lankan Graduates of Canada

President

K. Wijeyathungam
(416) 282-8693

Secretary

S. Sathiamoorthy
(416) 289-2788

Treasurer

V. Ratnasingham
(416) 321-8565

Vice President

C. Sriskandarajah
(416) 750-0881

Asst. Secretary

V. Rajanayagam
(416) 289-3528

Asst. Treasurer

A. Rasaratnam
(416) 267-8390

Exec. Comm. Members

M. Atputhnathan
(416) 439-7696

E. Balasundaram
(416) 691-5391

P. Jeganmohan
(416) 287-9796

K. Kanagavaratha
(416) 284-7945

M. Kathirgamanayagan
(416) 321-5638

Jega Nantheeswarar
(416) 496-9595

Sivanesan Sinniah
(416) 293-4697

S. Thayaparan
(416) 538-6461

K. Vaithianathan
(416) 297-8226

Sivashankari Yuvaraj
(416) 281-7723

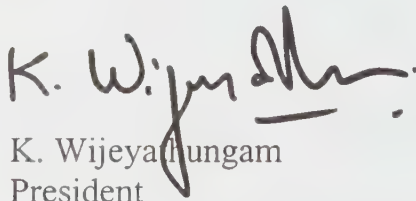
It is with great pleasure that I offer my warmest greetings and best wishes on behalf of the Association of Sri Lankan Graduates of Canada to Mr. SINNIAH SIVANESAN on his 60th birthday celebrations.

Mr. Sivanesan Sinniah has been a member of the association for more than six years. He has been in the executive committee for the past 5 years. Because of his valuable contribution to the association, he was elected unanimously for the post of Secretary of the executive committee for 1999.

Mr. Sivanesan was also served in the sub-committee for education and he was one of the two persons who were responsible to start Tamil classes conducted by our association at R.H. King Collegiate Institute. Sivanesan also gave valuable suggestions and contribution towards the activities of the Association on Educational matters. He was responsible for organizing seminars for parents of students as well as workshops on career selection for high school students.

Mr. Sivanesan has also showed his talents in Tamil Culture. He has produced and directed dramas and other programs for Cultural shows organized by our association. He was the overall organizer of Cultural show of 1998 which was one of our very successful cultural shows.

Mr. Sivanesan has many talents and he always uses his talents towards the welfare and development of the community. We would like to wish all the best for him to live very long to celebrate many more events like this.

K. Wijeyathungam
President

சைவ சித்தாந்த மன்றம், கனடா Saiva Sidhdhantha Manram, Canada

1008-50 Elm Drive East, Mississauga, ON, Canada. L5A 3X2 Tel: (905) 566-4822

வாழ்த்துரை

"பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்"

என்ற திருவள்ளுவரின் திருக்குறளுக்கு ஏற்ப தனது தூய்மையான பணியினால் வாழ்வைப் பெருமை படுத்தியவர் திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள்.

அவர் நல்லாசிரியராய், ஆளுமையுள்ள அதிபராய் இருந்து கடமை ஆற்றியவர். கனடா, சிவதொண்டன் நிலையச் செயலாளராய் இருந்து தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகளின் திருவுருவை பல இடங்களுக்கும் எடுத்துச் சென்று கனடா வாழ் மக்கள் பார்த்து வழிபட வழிவகுத்தார். இதனால் சுவாமிகளின் அருளைப் பலரும் அறியவும், நற்சிந்தனைப் பாடல்களைப் பரவிப் போற்றவும், சுவாமிகளது போதனைகளை அறிந்து கொள்ளவும் வழி வகுத்துக் கொடுத்தார். சிவதொண்டன் நிலையத்துடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டிருப்பவர். அதன்மூலம் சைவத் தமிழ் பிள்ளைகள் சைவ, தமிழ் அறிவைப் பெருக்கச் செய்ய முகமாக தொண்டாற்றி வருகிறார். கனடா சைவ சித்தாந்த மன்றம் நடத்தும் விழாக்களில் கலந்து சொற்பொழிவுகள் ஆற்றிச் சிறப்பிக்கும் சைவ அன்பர்.

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்று அதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

என்பதற்கமைய பிள்ளைகளைப் பெற்று, வளர்த்து ஆளாக்கி அவர்களை சைவநெறியில் நிற்க வைத்த பேறும் பெருமையும் இவர்களது நிறைவு.

திரு சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் அறுபது ஆண்டு நிறைவு எய்துவது குறித்த மணிவிழா மலர் வெளி வருவது அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

சின்னையா சிவநேசன் தம்பதிகள் உடல் நலத்தோடும், மன நலத்தோடும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து சிவப்பணி நின்று, தொண்டினைச் செய்ய, சிவபெருமான் திருவருளை வேண்டி, வணங்கி, வாழ்த்தி, அமைகின்றேன்.

அன்பே சிவம்

தி. விசுவலிங்கம்.
தலைவர்

Message

from

Dr. Crispin Devadas
Professor and Head (Retired)
Madras Christian College
Tambaram, India.

I have known Mr. Sivanesan for over 40 years: as a student, a hostel-mate, a colleague and a friend. He was a Botany major student in the Madras Christian College, Tambaram, India, while I was a demonstrator in the College. We were also both residents in the St. Thomas' Hall in MCC. In the Hall he served as the Minister (Secretary) for Vegetarian Mess; thereby showing that he could assume responsibilities, and play a role in the Hall administration, even in those early years of his life.

We were both colleagues and teachers in Nigeria. It was with his help that I went to Nigeria. He and Mrs. Sivanesan extended their hospitality to me, and their home was a home away from home for me. Also, at that time I could observe his strong patriotic feelings for his motherland. The fact that we have kept in touch over this long stretch of years shows that he is one who establishes and maintains relationships.

Mr. Sivanesan is also a good husband and a good father. He and Mrs. Sivanesan have brought up, guided and molded the character and lives of their children: Ezhilini, Roopan, Lavanya and Sanjeevan. The fact that they all have turned out to be such fine young persons, having inculcated the fine qualities of their parents, is proof that Mr. Sivanesan is a good and responsible father.

Finally, the very fact that his friends and associates have taken the time and effort to celebrate his Diamond Jubilee is itself abundant proof that he is a good friend, and one who has effectively contributed to the life of the community in Canada and elsewhere.

I wish Mr. Sivanesan many more years of fruitful life, as he continues to excel as a father, a friend, and a responsible citizen in the community. I join with his family and all of you as you celebrate his 60th Birthday.

To God be the Glory!

1000 Boxwood Dr.
Mt. Prospect, IL 60059
(847) 632-1371
roydev@mc.net

கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் CANADA TAMIL WRITERS' ASSOCIATION

சிறந்து வாழப் பிரார்த்திக்கின்றோம்

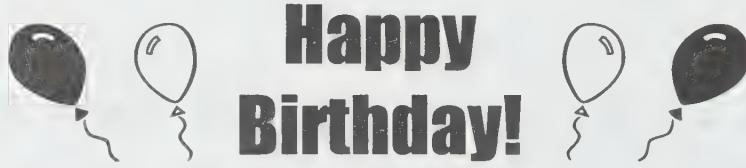
திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் சிறந்த பேச்சாளர்; சீரிய எழுத்தாளர்; பேரான கலைஞர்; பெருமைக்குரிய சமயத் தொண்டர்.

தமது நேரத்தையும் சிரமத்தையும் பாராது புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் தமிழ் மக்களின் நல் வாழ்வுக்காகப் பல வகையான பணிகளில் ஈடுபட்டு வரும் ஒரு நல்ல மனிதருக்கு மணிவிழா எடுக்கும் நண்பர்கள் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

எழுத்தாளர் இணையத்தின் முன்னாள் செயலாளரும் தற்போதைய செயற்குழு உறுப்பினருமாகிய திரு. சிவநேசன் அவர்கள் மணிவிழாக் காணும் இவ்வேளையில், இணையத்தின் சார்பில் அவரும் அவரது குடும்பமும் சிறந்து வாழப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

கலைவாணி இராஜகுமாரன்
செயலாளர்

A very Special Happy Birth Day to you, dear Siva!

Our love and Best Wishes come to you, every member of your family and friends, from every one here in my family in London. We, who enjoyed your friendship and hospitality only know that you always excelled us in giving more than what we could return. To me you are a real friend in deed. In fact you appear to be a part of my conscience. We never had anything to hide from one another.

We became very close friends when we were serving as Principals at two neighbouring schools in Jaffna. It was at this time J R was plunging the whole country Sri Lanka into chaos. We both felt everything going out of control, even at the schools and everywhere around.

We found ourselves helpless witnesses to the worst of crimes, robberies, arson, bank robberies, and even murders committed all over Sri Lanka. We felt ashamed to remain as Teachers and Principals in the changed environment. We only had one another to check up whether we were sane or insane. This was because, all the ideals and moral advices we were putting forth for years suddenly appeared to be invalid and irrelevant. The bullets thundered the ballots out in 1977. We, the Principals, were the most silenced species of the Creed of Teachers. Science Teachers were slowly moving out to Nigeria. "They want only Science Teachers and not administrators!" - Some kind souls reminded us the folly of getting promoted as principals in Sri Lanka.

It was at this time, Siva, you confronted me, with all relevant papers and persuaded me to take the risk and apply for a teaching post in Nigeria. I took the risk and never regretted it to this day. A friend in deed is a friend in need.

The mutual esteem and love enhanced in this manner could never be diminished by time and distance. Although, a man of strong convictions, I have noticed that you listen carefully and agree to disagree till you are convinced. When troubles encounter, you once said, "You have to grin and bear it." This reminds me the words of

Bhagavan Baba, "When adversity confronts you, treat it as a kind of medicine for your good."

The following incident happened at Kano in Nigeria:

The children were all very tired of sitting in the car, while driving through a long road, in the hot sun. Suddenly, Siva drew the attention of everyone, to a scene outside on the road, "Look! Look there!! He is applying the breaks of Boeing 707." All the children looked out to see a man jump down from his donkey and holding its head fast with his hands, and his leg tight with that of the donkey, successfully stopped it, from flying across the road to meet the car, within a few yards. All the children laughed for a long time. Even after coming back home, they never got tired of describing how the man applied the breaks for his donkey (Boeing 707).

This revealed the power of the dramatist cum imaginative writer, behind the pleasant face.

Where ever you reside, in Jaffna, Sri Lanka, Kano, Nigeria, Madras, India, or Toronto, Canada, your house like your heart, always remains open to welcome a stream of visitors. Your wife and children also seem to enjoy the great Tamil tradition of LOVE ALL, SERVE ALL. May your Divine Heart with such Divine objectives be blessed and strengthened on this sixtieth Birth Day for an ever more active life of Service.

- Have the conviction that God is with you always. Never forget God!
- Make your conscience your guide and preceptor.
- Avoid bad company; welcome association with good persons.
- Remember always the distinction between the transient and the permanent.
- Ceaselessly engage yourself in meritorious acts.
- Remember the message of Vyasa epitomises in the dictum 'Help ever, hurt never.'

With Love to you all!

Sincerely yours
M. Pathmanabhan.

நூறாண்டு காலம் வாழ்க!

எங்கள் அருமைத் தந்தையார் திருவாளர் வேலாயுதர் சின்னையா, அன்புத் தாயார் திருமதி கனகம்மா ஆகியோருக்குத் தலைமகளாக எங்களுக்கு முன் பிறந்து உயர் கல்வியை முடித்து தந்தைக்கு உதவியாக இளம் வயதிலேயே குடும்பப் பாரத்தை ஏற்று எங்கள் எல்லோருடைய முன்னேற்றத்துக்கும் உறுதுணையாக இருந்த எங்கள் அருமை அண்ணா! 01-05-1999 அன்று மணிவிழாக் காணும் மகிழ்ச்சியான இந்நேரத்தில் இன்னும் நூறாண்டுகள் நோய் நொடியின்றி புகழ் பூத்து வளமுடன் வாழ வேண்டுமென்று அன்புடன் வாழ்த்துகின்றோம்.

அன்புச் சகோதர சகோதரிகள்,

திருமதி சிவபாலாம்பிகை சுந்தரலிங்கம்
சி. சிவபாலன்
சி. சிவஞானம்
சி. சிவானந்தன்
திருமதி சிவகாந்தரூபி ராமகிருஷ்ணன்
திருமதி சிவகுமாரி பத்மகாந்த்

நாளெல்லாம் நலமுடனே வாழிவாழி!

கீர்மேவ இறைமேவக் கல்வியோடு
திருமேவத் தமிழாயத் தேசம்மேவ
ஊர்மேவக் குடிமேவ உறையுள்மேவ
உயர்வாயாம் எனவாழ்த்த யோகர்சாமி
பேர்மேவச் சிவநேசன் என்னும்தெய்வப்
பெயரிடவே இன்றகவை அறுபதாகி
பார்போற்ற அதிபனென வாழும்ஏறே
பல்லாழி வாழியவே வாழ்கவாழ்க!

கோப்பாயின் கல்விநெறிக் கிறிஸ்துநாம
கொண்டதிரு உயர்வாய கலைகளாற்ற
தோப்பாய கல்லூரிக் கதிபனாகித்
தேருமிகத் தறிவாற்றல் நல்கத்தேனார்
மூப்பாயத் தமிழாயத் துறைகள்தோறும்
மூதறிஞர் பலராகக் கல்விதந்த
காப்பாளன் சிவநேசன் பலவாய்இன்னும்
கனடாநற் சேவையொடு வாழ்கவாழ்க!

கனடாவந் துற்றதெனின் அதிபன்இன்று
கனிந்தகவை அறுபதெனக் காணின்இன்னும்
கனமாய பணிகளெனத் தமிழர்வாழ்வில்
கல்விநிலைக் களமேவ பணியையாற்றும்
இனம்மேவ நற்சேவை புரிதல்கண்டோம்
இளைப்பாறாத் தமிழறிஞன் தமிழ்தாகம்
தினம்ஏற்றத் தாயகத்தேன் ஏற்றும்கல்வித்
தேரேற்றப் பல்லாழி வாழிவாழி!

தன்னினிய மனைவிமக்கள் தமிழின்சுழ
தகைமண்ணின் உயிராய மக்களோடு
மின்னுமொரு தாரகைத்தேன் அறிஞனாகி
மேவுவொரு கனடாநல் மக்களோடும்
சென்னியெனப் பணிகள்திறைப் பண்பேயாளன்
சிவநேசன் காணகவை அறுபதாக்க
நன்னினிய நாட்கள்தமை வாழ்த்தவாழ்த்தி
நாளெல்லாம் நலமுடனே வாழிவாழி!

-கவிஞர் தீவகம் வே. இராஜலிங்கம்

ஒரு மனிதருக்கு

இன்று ...

மணி விழா ... !

என்பு தோல் போர்த்த உடல்...
இரு கை கால்...
எலும்பில்லா நாக்கு ஒன்று...
இவை மட்டும் மனிதரில்லை.

கண்ணிலே உண்மை ஒளி
கருத்திலே நேர்மைத் தொனி
மண்ணிலே எவ்வுயிர்க்கும்
மறந்துமே தீங்கிழைக்கா
பண்புதான் மனிதர் என்பேன்.
வெறும்...
பாராட்டு இல்லை இது.

இவருடைய...
படைப்புகள் படித்ததில்லை...
பண்பினைப் படித்ததுண்டு.
சந்தித்த நாள் குறைவு.
பிறர் சொல்ல...
சிந்தித்த நாள் அதிகம்.

கல்வித்துறையில் இவர்
கடல் என்று சொன்னார்கள்.
கற்பித்தலில் யார்க்கும்
இணையில்லை என்றார்கள்.
சொல் வித்தையில் இவரை
யாரும்...
சுட்டுதல் செய்யவில்லை.
சொந்த அனுபவத்தில்
அந்த...
சொல் மழைக்குள்
நானும் நனைந்ததுண்டு.

அறுபதில் பலரை
நரை தொடும்.
சிலருக்கு...
ஆடிமுடிந்ததென்று
திரை விழும்.

இவருடைய சேவைக்கு
நரையும் இல்லை.
வாழ்ந்த முறையினாலே
இவருக்குத்
திரையும் இல்லை.

- கலைவாணி இராஜகுமாரன்

அதிபர் வாழ்க!

கலைநெஞ்சன் அறிவியல்நூல் கவினார் சென்னைக்
கிறித்தவப் பேர்க்கல்லூரி கற்றுத் தெர்ந்தோன்
நிலையுயர்ந்து தமிழிளைஞர் வாழ்க்கை ஓங்க
நிறைகல்விப் பணிசெய்த தொண்டின் செம்மல்!
அலைகடல்குழ் ஈழமணி நாட்டில் வாழ்ந்த
தவமுனிவர் சிவயோகர் அருளில் தோய்ந்தோன்
மலைபோன்று சலனமிலான் கொள்கைச் சிங்கம்
மாற்றாரும் போற்றுமுயர் அறிவுத் தங்கம்!

சிந்தைக்கும் கண்களுக்கும் விருந்தாய் நிற்கும்
சீர்திருத்த நாடகமா... தேன்போல் நெஞ்சில்
தந்தின்பம் பயக்கின்ற கவியா... ஆய்வா...
பயனுள்ள சொற்பொழிவா... அதிபர் ஆற்றும்
முந்துகலைப் பணிசொல்லல் முடியா தம்மா
முத்தமிழின் அருங்கலைஞர் அவர்செய் தொண்டை
எந்தவிதம் போற்றிடுவம் அறுபதாண்டின்(று)
எழுந்ததனால் வாழின வாழ்த்துச் சொல்வோம்!

எழுத்தாளர் இணையத்தின் செயல ராக
இவர் செய்த வளர்ச்சியுறு பணிகள் என்னே!
பழுத்த தமிழ் முனியோகர் விழாவில் நாளும்
பறந்தவர் செய் தொண்டென்றும் பொன்னே! பொன்னே!
வழுக்கிவிழும் எம்மினத்தோர் ஏற்றம் எண்ணி
வல்லாளர் பணிஇன்னும் வேண்டும் வேண்டும்
அழுத்தியெழும் அன்பாலே சிவநேசப் பேர்
அதிபர்நிதம் வாழ்கவென வாழ்த்துச் சொல்வோம்!

அனலை - ஆறு. இராசேந்திரம்

அன்புடன்

வாழ்கெனப்

பூச்சொரிவோம்!

அருமகன் பெருமகன் துறையூரான்
ஆற்றல்கள் பலவுள அறிவாளன்
விரிவுரை செய்வதில் வல்லாளன்
வீரியச் செயல்களில் எல்லாளன்
சரிவரப் பழகுநற் பண்பாளன்
தருமத்தை வளர்த்திடும் அன்பாளன்
திருவருட் சிவயோகர் பெயர்வைத்த
சிவதொண்டன் நிலையத்துச் சிவநேசன்!

வேருக்கு வேரெனத் தோள்கொடுப்பான்
விழல்களை நீக்கிட வாளெடுப்பான்
நேருக்கு நேர்நின்று பேசிடுவான்
யாருக்கும் அஞ்சாது வாதிடுவான்
ஊருக்கு நலம்வர உழைத்திடுவான்
உத்தமர் மனங்களில் நிலைத்திடுவான்
சீர்பெற எங்கனும் புகழ்வீசும்
தேர்வட நெஞ்சரச் சிவநேசன்

வீங்கிள வேனிலைப் போலுறவு
விளங்கக்கல் லூரியை நிர்வகிப்பான்
தேங்கிடும் மாணவர் தமைத் தாங்கி
சித்திக்கு வித்திடும் பேராசான்
பாங்குறும் வானொலி இவன் படைப்பால்
பண்புறும் மேடைகள் இவன் நடிப்பால்
ஓங்கிடும் உள்ளங்கள் இவன் எழுத்தால்
உயர்ந்திடும் மன்றங்கள் இவன் உழைப்பால்!

சுறுசுறுப் பானநன் னடையாளன்
சுந்தரத் தோற்றத்து வடிவாளன்
செறிவுறச் செந்தமிழ் கனடாவில்
சீரிய பணிசெய்யும் சிவநேசன்
அறுபது வயதெனின் ஆச்சரியம்
அன்புடன் வாழ்கெனப் பூச்சொரிவோம்!
நிறைமதி இன்மனை மக்களுடன்
நீடுழி வாழிய வாழியவே!

- வி. கந்தவனம்

சிதம்பராக் கல்லூரி - மாணவர் குலைவர் 1974

தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்த கலாநிதி நாகசாமியின் நாட்டியக் குழுவினருடன்

பண்பாட்டு மகாநாட்டுக்கு இந்தியாவிலிருந்து வந்த கலைஞர்களுடன்

சென்னையில் கவிஞர் மேத்தாவுடன்

பண்பாட்டு மகாநாட்டில் கலந்துகொண்ட பிரமுகர்களுடன்

அமைச்சர் தமிழ்க்குடிமகனுடன் - சென்னை

மகன் எந்திரவியலில் தொழில்நீதியான பட்டம் பெற்றபோது

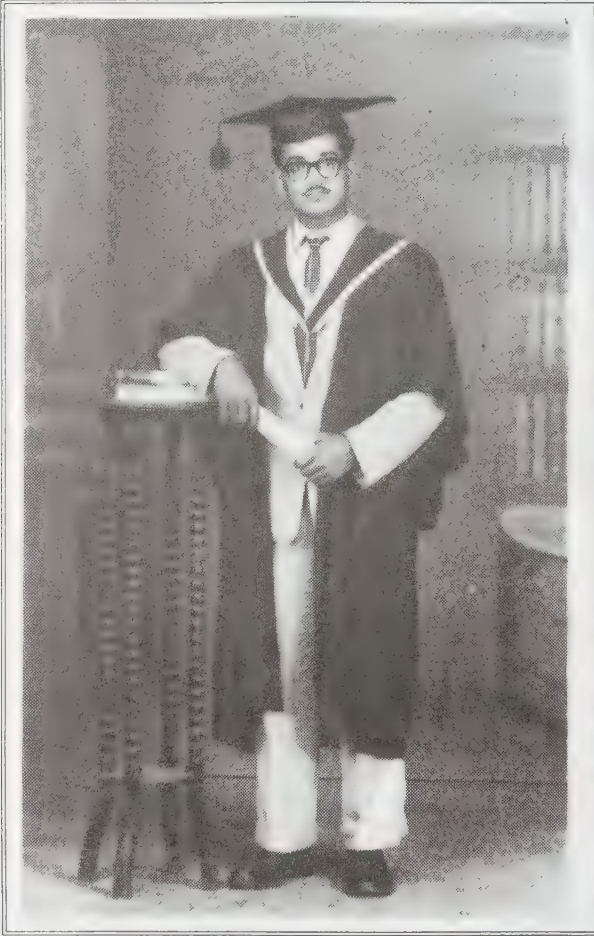
ஆசானைக் கண்டேன் அருந்தவர்வாழ் நல்லூரிற்
பேசா தனவெல்லாம் பேசினான் - கூசாமல்
நின்றேன்நீ யாரடா வென்றே யதட்டினான்
அன்றேயான் பெற்றே னருள்.

-நற்சிந்தனை

கட்டுரைகள்

மணிவிழா நாயகர் திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள்

செந்தமிழ் விளங்கும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே சிவயோக சுவாமிகள் அவதரித்த கொழும்புத்துறைப் பதியிலே திரு. வேலாயுதர் சின்னையா அவர்களுக்கும் திருமதி கனகம்மா சின்னையா அவர்களுக்கும் 1939ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 1ஆம் திகதி தலைப்பிள்ளையாகப் பிறந்தார் சிவநேசன். சிவபாலாம்பிகை, சிவபாலன், சிவஞானம், சிவானந்தன், சிவகுமாரி, சிவகாந்தருபி ஆகியோர் இவரது உடன்பிறப்புக்களாவர்.

பட்டதாரியாக

கொழும்புத்துறை இந்து மகா வித்தியாலயத்தில் 3ஆம் வகுப்புவரை படித்தபின் புனித பரியோவான் கல்லூரியில் சிவநேசன் சேர்க்கப்பட்டார். அங்கு க.பொ.த.ப. வகுப்பை முடித்துக்கொண்டு தமிழ்நாடு

சென்று பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரி ஆகிய உயர்கல்விக் கோயில்களில் கற்றுச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்து B.Sc (Botany) பட்டதாரியாக 1961ல் வெளியேறினர்.

விவாகம் முடிந்த பின் 1968

தாய்நாடு திரும்பிய திரு. சிவநேசன் அவர்களுக்கு கொழும்பு அன்டேசன் கல்லூரியில் ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்தது. எனினும் நான்கு மாதங்களின் பின் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராக 1962ல் சேர்ந்தார். அங்கு பணியாற்றிவருங் காலத்தில் 1967ல் உயிரியல் பாடப் புத்தகங்களுக்கான ஆசிரியராகப் பதவியுயர்வு பெற்றார். அங்கு பணிபுரிந்த 12 ஆண்டுக் காலத்தில் பல தாவரவியல், விலங்கியல் பாட நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்ததோடு, தாவரவியல், விலங்கியல்,

மருத்துவப் பாடச் சொல்லாக்கக் குழுக்களிலும் பணியாற்றினார்.

1972ல் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்துக் கொழும்பு வளாகத்தில் கல்வி டிப்புளோமாய் படிப்பில் சித்தியெய்தினார்.

1973 நவம்பரில் வல்வெட்டித்துறை சிதம்பராக் கல்லூரி அதிபராகக் கல்வி அமைச்சு இவரை நியமித்தது. 1975 ஜனவரிமுதல் கோப்பாய் கிறித்துவக் கல்லூரிக்கு அதிபராக இடமாற்றம் பெற்றார். அங்கு பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வகுத்துக் கல்லூரியை வளர்த்துக் கோப்பாய் மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றார்.

25ஆம் ஆண்டு திருமண நிறைவு விழா

தமது தொழில்சார்ந்த கடமைகளுக்கு அப்பால் பலவிதமான கலை இலக்கிய முயற்சிகளிலும் திரு. சிவநேசன் அவர்கள் ஈழத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்.

கொழும்பில் 1962ஆம் ஆண்டுமுதல் பல விதமான கலைமுயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்தார். இலங்கை வானொலிக்குப் பல உரைச் சித்திரங்களை எழுதியதோடு விஞ்ஞானம் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளைப் பள்ளிச் சேவையில் வழங்கியிருக்கின்றார். வானொலிக் கருத்தரங்கங்களிலும் கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றிக் கலகலப்பூட்டி உள்ளார். வானொலி நாடகங்கள் பலவற்றை எழுதி இயக்கியதோடு அவற்றில் நடித்த பெருமையும் இவருக்கு உண்டு.

மேடை நாடகங்களிலும் தமது முத்திரையைப் பதித்துள்ளார் சிவநேசன் அவர்கள். கொழும்பில் அரங்கு நாடக மன்றத்தின் செயலாளராக இருந்து (1965 - 1970) நாடகக் கலை வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உழைத்திருக்கின்றார்.

மேகலை (1963), மதமாற்றம் (1964) ஆகிய நாடகங்களைத் தயாரித்ததோடன்றி அவற்றில் நடித்தும் இருக்கின்றார். நினைத்தது நடந்ததா? (1965), தங்கைச்சி கொழும்புக்கோ? (1967), நரி மாப்பிள்ளை (1971) என்பன இவரால் எழுதி இயக்கப்பட்டவை.

இவருக்கு அதிகம் புகழ் கொடுத்த நாடகம் நரி மாப்பிள்ளை எனின் மிகையாகாது. நரி மாப்பிள்ளையின் மூலப்பிரதி சிங்களம், பிரபல நடிகரும் இயக்குநருமாகிய திரு. தயானந்த குணவர்த்தனா அவர்கள் 'நரிபேனா' என்ற பெயரில் மேடையேற்றிய நாடகத்தைச் சிவநேசன் அவர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்து இயக்கம் செய்தார். பலரது பாராட்டையும் பெற்ற இத் தாளைய நாடகம் நூலாகவும் வெளிவந்தது.

தரமான சில சிறுவர் நாடகங்களையும் தயாரித்து மாணவர் மத்தியில் நடிப்புக் கலையை வளர்த்த சிறப்பு திரு. சிவநேசன் அவர்களுக்கு உண்டு. சிதம்பராக் கல்லூரியில் இவர் தயாரித்தளித்த

50ஆவது ஆண்டு பிறந்த நாளில்

‘ஒன்றுபட்டால்’ என்ற கிராமிய நாடகமும் கோப்பாய் கிறித்துவக் கல்லூரியில் இவர் மேடையேற்றிய ‘யார் அடித்தார்’ என்ற தாளைய நாடகமும் பெயர் பெற்றவை. ‘அலைகள் ஓய்வதில்லை’ என்னும் இவரது சிறுவர் நாடகம் 1978ல் இலங்கைக் கலைக்கழகம் நடத்திய போட்டியில் மாகாண மட்டத்தில் இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

திரு. சிவநேசன் அவர்கள் நாடகங்கள் மட்டுமல்லாது அறிவியற் கட்டுரைகள், கவிதைகள் முதலிய துறைகளிலும் தமது கைவண்ணத்தைக் காட்டியுள்ளார். ஈழத்துப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் இவரது ஆக்கங்கள் பல சொந்தப் பெயரிலும் துறையூரான் என்ற புனைபெயரிலும் வெளிவந்திருக்கின்றன. 1965ல் ‘அறிவொளி’ என்னும் விஞ்ஞான சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து அதன் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராகவும் பல ஆண்டுகள் இருந்து தமிழில் விஞ்ஞான அறிவை வளர்த்த முன்னோடிகளில் இவரும் ஒருவர். ‘அறிவொளி’ இலங்கையின் முதல் விஞ்ஞான சஞ்சிகை என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

வட மாகாண அதிபர் சங்கத்தின் செயலாளராக இவர் பணிபுரிந்த காலத்தில் (1977 - 1979) பாடசாலைகளில் அரசியல் தொடர்பான உணர்வலைகள் மாணவர் மத்தியில் பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தின. பாடசாலைகளில் ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாடுகளையும் நிலைநாட்ட அதிபர்கள் பெரிதும் சிரமப் படவேண்டியிருந்தது. கல்வித் திணைக்களம் அதிபர்களைச் சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்கும் அளவுக்குப் பாடசாலைகளில் தமிழீழ விடுதலை உணர்வு தலையெடுத்தது. இத்தகைய பிரச்சனையான காலகட்டத்தில் சிவநேசன் அவர்கள் சங்கத்தின் பணிகளையும் பாடசாலைப் பொறுப்புகளையும் மிகுந்த சாதாரியத்தோடு சமாளித்து அதிபர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றார்.

அத்தகைய பிரச்சனையான கால கட்டத்திலேதான் நைஜீரியக் கல்வி அமைச்சு திரு. சிவநேசன் அவர்களுக்கு விரிவுரையாளர் பதவி ஒன்றை வழங்கியது. அதனை ஏற்று 1980 ஜூன் மாதத்தில் இவர் நைஜீரியாவுக்குப் புறப்பட்டார். அங்கு கானோ மாநிலத்தில் கெசாவ மகளிர் ஆசிரியர் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகச் சிறப்புடன் பணியாற்றி தாயகம் திரும்பமுடியாத நிலைமையில் 1986ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தார்.

குயில்கள் பாடாமல் இருக்க மாட்டா, மயில்கள் ஆடாமல் இருக்க மாட்டா என்பன போலச் சிவநேசனும் ஏதாவது ஆக்கபூர்வமாகச் செய்யாமல் இருக்க மாட்டாதவர்.

கனடாவில் அவரது முயற்சிகள் பலதரப்பட்டவை. வானொலி நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை எழுதியும் தயாரித்தும் வழங்கி யிருக்கின்றார்; வழங்கி வருகின்றார். அவற்றுள் வானொலி நாடகங்களும் பலவாகும். கீதவாணியில் இவர் தொடர்ந்து நடத்தி வந்த ‘நாடும் நடப்பும்’ நிகழ்ச்சி மிகவும் பிரபலியமானது. அந்த உரையாடல்களின் 22 அங்கங்கள் நூலாக மணிவிழாத தினத்தன்று வெளிவரவுள்ளது. மேடை நாடகங்களிலும் இவர் அவ்வப்போது தோன்றித் தமது நடிப்புத் திறனை நிலைநாட்டி வருகின்றார்.

இலங்கைப் பட்டதாரிகள் சங்கத்தின் செயலாளராகவும் இவர் பணிபுரிகின்றார். சங்கத்தின் வாயிலாக கலைவிழாக்கள், கருத்தரங்கங்கள் பலவற்றை நடத்தியிருக்கின்றார்.

திரு. சி. சிவநேசன் குடும்பம் சிவமயமானது.

தொண்டு அளப்பரியது.

மல்வேண் நூல் நிலையப் படிப்புக் குழுவின் உறுப்பினராகவும் ரொறன்ரோ வட்டார நூல்நிலையச் சபையில் தமிழ் நூல்களைத் தெரிவுசெய்யும் ஆலோசகராகவும் இவர் தொண்டாற்றுகின்றார்.

தமிழ்க் கல்வி ஸ்காப்ரோவில் தொடர்ந்து நடைபெற இவர் முன்னின்று உழைத்தவர். அதன் பலனாக இன்று கல்விச் சபையின் ஆதரவுடன் பல மாணவர்கள் சனிக்கிழமைகளில் தமிழ் பயின்று வருகின்றார்கள். தமிழ் மொழியைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களில் திரு. சிவநேசன் அவர்களும் ஒருவர். பட்டதாரிகள் சங்கம், தமிழீழச் சங்கம் ஆகிய அமைப்புகள் தமிழ் மொழியை ஒரு அடைவுப் பாடநெறியாக (Credit Course) மேற்கொண்ட முயற்சிகளுக்கு இவர் உறுதுணையாக இருந்தார். கல்விச் சபையின் ஆதரவுடன் இப்பாட நெறிப் போதனை தொடங்கப்பெற்ற போதிலும் போதிய மாணவர்கள் தமிழைக் கற்க முன்வராத காரணத்தால் இது தொடர்ந்து நடைபெற முடியாத துரப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது.

ரொறன்ரோ மாவட்டக் கல்விச் சபையில் மக்கள் தொடர்பு ஆலோசகராகப் பணிபுரியும் திரு. சிவநேசன் அவர்கள் அச் சபையில் பகுதிநேர ஆசிரியராகவும் தொழில் செய்து வருகின்றார்.

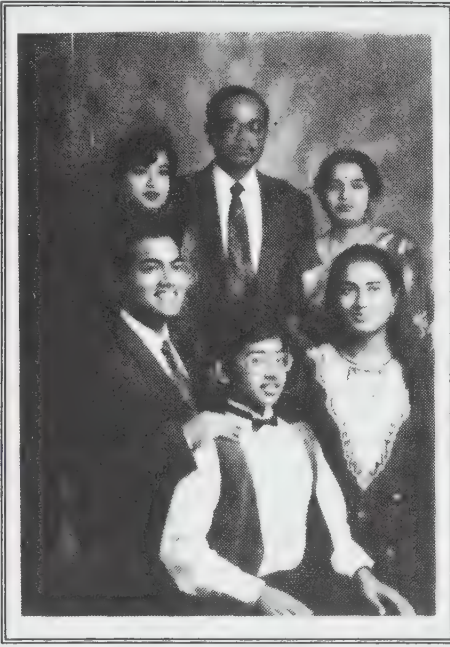
திரு. சிவநேசன் அவர்களுக்கு 28.01.1968ல் திருமணம் நடந்தது. மனைவி மீனலோஜனி, திரு. வை. கார்த்திகேசு அவர்களினதும் ஞானம்மா கார்த்திகேசு அவர்களினதும் அருமை மகள். சிவநேசன் தம்பதிகளுக்கு எழிலினி, சிவரூபன், லாவண்யா, சஞ்சிவன் ஆகியோர் மக்கட் செல்வங்கள்.

திரு. சிவநேசன் அவர்கள் செம்மனத்தவர்; அதனால் நற் குணத்தவர்; பழகுதற்கு இனியவர்; அதனால் பழகுவோர் ஏத்தும் பண்பாளர்; ஒழுக்கத்தை உயிரினும் மேலாக மதிப்பவர்; அதனால் கட்டுப்பாடு மிகுந்தவர்.

இத்தகைய உத்தம நண்பர், சிறந்த கலைஞர், உயர்ந்த தொண்டர் இன்று மணிவிழாக் காண்கின்றார். மணிவிழாக் காணும் திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்களுக்கு மணிவிழாக் குழுவின் சார்பிலும் எனது குடும்பத்தின் சார்பிலும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அவர் தமது குடும்பத்துடன் சீரோடும் சிறப்போடும் வாழ்ந்து தமிழுக்கும் சமயத்துக்கும் தொடர்ந்து தொண்டாற்ற எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சி ஏத்துவோமாக!

- வி. கந்தவனம்

குடும்பத்துடன்

சிவநேசன் என்ற பெயர் இவருக்குச் சிவயோக சுவாமிகளால் சூட்டப்பட்டது. சிறுவயதிலிருந்தே சமயத் தொண்டில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட சிவநேசன் அவர்கள் இன்றும் அப் பணியை மிகுந்த பக்தி சிரத்தையுடன் செய்துவருகின்றார். சிவதொண்டன் நிலையத்துச் செயலாளராக இவர் இருந்த காலத்திலேயே யோகர் சுவாமிகளின் 125ஆவது பிறந்த தினம் அவரது சிலை ஊர்வலத்தோடு கூடிய பெருவிழாவாக (ஆகஸ்ட் 97ல்) கொண்டாடப்பட்டது. இப்பொழுது அதன் உப தலைவராக இருந்து சமயத் தொண்டுகள் செய்துவருகின்றார்.

அல்பேட்டா விநாயகர் ஆலய சபையின் ஒன்ராறியோக் கிளையின் தலைவராகவும் இவர் இருக்கின்றார். கலைவிழா ஒன்றை மே 17, 94ல் நடத்தி, அதன்மூலம் நிதி திரட்டி அல்பேட்டா விநாயகர் ஆலயக் கட்டிட நிதிக்கு உதவியுள்ளார்.

கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் வளர்ச்சிக்கும் இவர் நற்பணியாற்றி வருகின்றார். இவர் செயலாளராக இருந்த ஆண்டுகளில் பல கருத்தரங்கங்கள், கவியரங்கங்களை நடத்தியதோடு இணையம் ஒரு இலாபநோக்கமற்ற அமைப்பாகப் பதிவுசெய்யப்படவும் வழிவகுத்தார்.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் கனடாக் கிளை 1996ஆம் ஆண்டு ஆறாவது உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டைக் கனடாவில் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது. அதன் சிறப்புக்கு உழைத்தவர்களில் திரு. சிவநேசனும் ஒருவர். குறிப்பாக, மாநாட்டு மலரின் ஆங்கிலப் பகுதிக்கு ஆசிரியராக இருந்து அவர் ஆற்றிய

THIRTY YEARS AND MORE . . .

Professor Kopalapillai [Kopan] Mahadeva

MSc, PhD (Birm), CEng, FIMfgE, FIEE, FIMgt

The First Meeting

The year was 1966. Sri Lanka's Small Industry Service Institute (SISI) in Velona had at last got a new Director. He has summoned a meeting of his assistant directors and senior engineers to explain and consult with them about his plans for the Institute's work for the next year. Some stenographers are also present, along with the experts of the United Nations Development Plan (UNDP) which was funding this SISI project. All attendees are busy taking down notes of the proceedings, as relevant to them. Suddenly the Director's telephone rings. The steno who is seated nearest to the phone answers it in whispers so as not to disturb the meeting. The Director had given strict instructions to the telephone operator not to put through any calls to his room during the meeting. Since everyone knew about this, many eyebrows get raised when the phone rings. In due course, the meeting ends, as hungry stomachs cry out for food.

That director was me. I had been recruited straight from the University of Birmingham where I was then a Lecturer and MSc Course Tutor in Work Design and Ergonomics. My steno gave me a gist of the message from the caller, when we broke up for lunch. I was curious to know who it was, whose call was so important as to have been put through to my office in the middle of the meeting. If it was the Chairman of the Industrial Development Board (IDB), to whom I was directly responsible, or had it been the Minister of Industries Philip Gunawardane who was displaying a personal interest in our SISI project, I would have had to speak to them straightaway, abruptly interrupting the meeting. She gave me a scribbled note with the name of the person who had the pluck and push to get past our extremely articulate and loud-mouthed telephone operator. The caller turned out to be 'a Sinniah Sivanesan', special reporter for the popular Tamil weekly *Chinthamani* which had Raj Ariaratnam as Editor at that time, who wanted to interview me 'urgently', about 'a matter of public interest and importance'.

Continuing Relationship

Mr. Sivanesan rang me again, that afternoon. Two appointments were arranged for our interview to take place later that week, one at my office and the second in our rented flat at 676, Galle Road, Colpetty. One week later, an illustrated full-page article appeared about my childhood and schooling in Chavakachcheri, my secondary education in science at Jaffna Central College, engineering degree course at the University of Ceylon, postgraduate degrees, research work, lecturing, publications and industrial consultancy at the University of Birmingham and, more importantly, how I came to be recruited by the IDB as SISI's new Director, and about the Institute's detailed programme. Mention was also made that in 1960 I married Dr. Seethadevi Muthucumarasamy who had been my classmate at Jaffna Central in 1950, and about our first two children Uma and Usha, born in England. Attention was drawn to my active interest in Tamil arts, especially in dramatics and poetry.

Thus started my long relationship with Mr. Sinniah Sivanesan, which continues unabated even today, despite minor and major upheavals we both have faced in our lives in the intervening years. Not only has it spanned three decades and more, it has also stretched over the oceans, and has survived our thousands of miles of physical and geographic separation, lately.

Writing and Publications

Mr. Sivanesan was an Editor in the Educational Publications Department when he wrote his series of articles on prominent Tamils of the day, in the *Chinthamani*. As a person fluent in both Tamil and English, with a 'reasonable knowledge in Sinhala' — I can imagine Tamil readers chuckling, being reminded of Mr. S.W.R.D. Bandaranaike and his political antics of the 1950's and 60s which fertilised the seeds of communalism in Sri Lanka; and I would of course understand their silent and cynical amusement! — Mr. Sivanesan had in those days promoted the development of Tamil drama, on which I shall elaborate below. His journalism and other writings, aimed to promote the understanding, teaching and administration of science in Tamil, as well as the development of Tamil drama, were done voluntarily, in his spare time. Coming readily to my mind now, are his articles in Tamil, on *How the Electric Bulb Works*, and *What Does the Tamil Drama Audience Seek?*, published in magazines and newspapers like the *Thinakaran*.

As an editor and promoter of new school books in Tamil in fields related to science, Sivanesan and his colleagues like Mr. R. Murugaiyan have rendered a significant service to Eelam Tamils, as was and is jealously admired even in Tamil Nadu. I was myself persuaded at that time, particularly by Murugaiyan, to translate a then-well-known English text book in mechanical engineering, into Tamil. I started in earnest but, sadly, had to abandon it halfway due to other pressures on my time. But Sivanesan was successful, for example, in getting my wife's maternal uncle, the late Professor Appakkuddy Sinnathamby to produce half-a-dozen such books in Tamil, on general medicine, public health and in his Obstetrics & Gynaecology. For this, Mr. Sivanesan and authors like Professor A. Sinnathamby will forever be remembered.

Promotion of Drama and Changing of Jobs

As we came to know each other more and more and to cherish and respect mutual interests, Sivanesan approached me to form a non-profit cultural organisation to promote Tamil arts in Sri Lanka. And thus was born ARANGHU Fine Arts Society in 1970, with the following 10 directors: Mr. Sivanesan (also Secretary), myself (as Chairman), my wife, Messrs Kathirithamby Thirugnanasambanthan, Suntharavel Selvarajah, Sellathamby Sriskantharajah (attorney-at-law & legal draughtsman, now living and working in London), T. Sivagnanasundaram, K. Mahalingasivam, Mr. V.K.Thillainayagam, CEng, FIERE (my late elder-brother who, around 1983, invented world's first Tamil and Sinhala computers-cum-wordprocessors), and Mrs. Gnanakalambikai Rathinam. One of Aranghu's first plays was *Ninaiththathu Nadanthuthaa?*, adapted from Aldous Huxley, written and directed by Sivanesan and staged at the Lumbini Theatre, Colombo, and outstation centres like Jaffna with sponsorship from the Arts Council. In 1973, he wrote and directed for Aranghu, the popular comedy *Thangkachchi Columbukko?*

We followed these with some seminars and public meetings connected with Tamil poetry and drama, and a few creative products of cross-fertilisation between Tamil and Sinhala theatres. Of special significance in this area is Sinniah Sivanesan's Tamil play *Nari Muappillai* based on Dayananda Gunawardena's *Nari Baenaa* (Mr. Fox, the Bridegroom). I am pleased to have had a hand in finalising his Tamil script for this play, and later, through MITE Organization (of which I was Chairman & Executive Director from 1967 to 1978) to publish this script as a booklet. The booklet was accepted by the Ministry of Education as a supplementary library text for Sri Lankan schools. Then, around 1974, he changed his job and became Principal of Chithampara College, Valvetiturai, and thereafter took over as Principal of Kopay Christian College.

Our Collaborations

It was during the years 1969 to 1973 that I built Sri Lanka's first Model Market, for the Jaffna Municipal Council, on a contract won by MITE Organization. Also, in 1970, I had been appointed to the Board of Directors of my former IDB. And, in order to promote industrial development of the North through projects such as the Atchuveli Industrial Estate, I brought into being, with the support of leading businessmen of the region, the North Ceylon Chamber of Commerce & Industry (NCCCI), and was elected its Chairman. These responsibilities started my weekly toing and froing by train between Colombo and Jaffna. I travelled in third class Sleeperettes to reduce expenditure and, of course, to save time. I did manage to get my 6-8 hours of daily-needed sleep in the train itself. MITE had tendered perilously low for the job, and I had to exercise extra thrift. Soon after Jaffna's Market, MITE built Chunnakam's Model Market, between 1974 and 1977. I'll now relate where Mr. Sivanesan came into all this.

Luckily, the latter years of my work in Jaffna coincided conveniently with Mr. Sivanesan's principalship at Valvettiturai and Kopay. As a result, Aranghu became more operative in the North than in Colombo, and I supported him by speaking at various seminars in his schools, as well as in restaging his Colombo plays in many centres in Jaffna, usually collecting funds for some worthy causes. That was also the period when I organised, amidst debates, political wriggling and misunderstandings, as General Secretary of the International Association of Tamil Research (IATR)(Sri Lanka Branch), World IATR's fourth conference, in Jaffna. The story of IATR's 1974 Conference is a very long one for me. It needs a book to deal with fully. So, I briefly mention here, that although Sinniah Sivanesan was not directly connected with that conference, he did play his dutiful part as a community leader and school head living and working at that time in the peninsula, while diligently watching my interests from a distance.

One More Service to Jaffna

And, there is a matter connected with the Jaffna Market, for which not only myself and the MITE, but also the public of Jaffna should be grateful to Mr. Sivanesan. During the Market's construction, soundings had been made to MITE for 'private somethings' by one or two Municipal Councillors. We ignored them, and just got on with our job in hand, conscientiously. In a few months, pressure was again put on us by withholding our monthly payments, under contrived premises, for our already completed work, abetted by a reporter for a Colombo newspaper. Jaffna's *Eelanaadu* promptly investigated the problem, and revealed all the facts. Still no payments were made, and work almost came to a stop. MITE instituted litigation, and soon the problem was resolved, with testimony from public witnesses led by Mr. Sivanesan.

The Missing Ecliptic Years

I returned in 1978 to Birmingham in England. My wife and children were already there, having arrived in stages. Seetha took up a job with her old National Health Service, and our four children (including Lavan and Ula, born by then) continued with their education in English. I rejoined University of Birmingham as a Research Fellow & Consultant, but soon left as a Professor & Programme Leader to the University of the West Indies. I worked in Trinidad from 1980 to 1984, returning again to my family who had stayed on in U.K. during my work abroad. I then joined the University of Central England, earlier called Birmingham Polytechnic, as Research Professor. Between 1978 and 1994 I had completely lost contact with Sivanesan. Our last meeting had been in Colombo during the 1977 race-riots, when he suddenly arrived with a taxi-load of relatives, for a fortnight of cohabitation in the comparative safety of our own residence Woodville, at Colpetty, where MITE's Head Office was also located.

The Reunion and Possible Futures

The year of this concluding part of my story is 1994. I am busy at my computer, finalising the draft of my book, A PLAN FOR PEACE IN EELAM. It had involved some 10 years of political research, thinking and consultation, and the previous three years to write. My aim is to bring it out in time for the Tamil & Sinhala New Year in April. There are only a couple of months left. Not only have I to proof-read and push the book through the printers, but I have also, as previously planned, to send copies to the President, Prime Minister and some of the Cabinet Ministers in Sri Lanka, as well as to LTTE's leadership by alternative, unconventional avenues, and, in addition, to the UN, Commonwealth Secretariat, leading NGOs working in Sri Lanka, to Heads and embassies of selected world nations who are likely to take an interest in promoting peace in Sri Lanka with justice to Tamils, and so on. I am plodding on in panic.

Seated in the room I call my Home Office, I am checking the sequence of my book's pages on the AppleMac's file in order to produce the originals to be handed over to the printers. The phone startles me. Time is midnight. I am dying to finish and get to bed. No one else at home is awake. So, I get up, rush to the phone grudgingly, pick up its receiver, and shout, "Good Evening. No, it's morning now. Who is it?" A vaguely familiar voice from the distant past says, 'Doctor'. My brain churns, to guess who it is, before the speaker reveals his identity. I fail.

"Doctor, I am Sivanesan. Sinniah Sivanesan. I am sure you would remember me, from the days of Aranghu. I am not dead, not yet, anyway." His familiar sense of humour cheers me up.

"I see, yes. Where are you speaking from? You speak and sound just the same as in those days."

"Well, from Toronto, in Canada, Doctor. I came here from Africa where I was teaching."

"I see. Is your family there too, in Canada? How is your wife? How is the little girl — Ezili, isn't that her name, your daughter's, the girl who used to dance beautifully?"

"Yes, Doctor. But she is now big, eating a lot. And, we have three more children now. We are settled here reasonably well. My brothers are here too, both married; the chap who worked with you at MITE as apprentice, and the fat fellow who messed up your car." (His jokes!)

"I'm glad you are all O.K. Anyway, what made you ring me suddenly today, at this time?"

"You know, I knew of your whereabouts only a few days ago. So, I thought, why not give you a ring. Actually, Doctor, we are having a Cultural Show here, in May, to collect money for a Hindu temple in Edmonton where my one brother is living. We like you and your wife to be our Chief Guests. The Committee asked me, and I said I will fix you. I know you will help."

Well, who is even Lord Siva to back out, when 'The Call' comes suddenly from His, that is, Siva's friend 'Siva-Nesan'? After all, I am only a humble, lowly, human imitation of Siva, that too in name only, being Mahadeva! The rest will be known to those who know us in Canada. My wife and I were there for a full fortnight in Toronto, as guests of Mr. Sivanesan, and of our cousins, nephews and nieces. We did not spend much on the trip, with Air India's Economy passages. The old friendship had been nicely renewed. I found the same, hyperactive, persuasive, creative writer, artiste, organiser, lover of Tamil, who knows whom to get hold of, and how, to do what, and who always tries to do his best for the cultural entertainment and development of his community, and who rarely takes 'No' for an answer. My inner feeling is that our relationship is going to continue, now involving the families as well, for another thirty years, and more... ■

நீனைவில்

நிற்கும்

ஒருவர்

‘திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்களுக்கு இவ்வருடம் மே மாதம் மணிவிழா நடத்தவுள்ளோம்.’

கவிஞர் கந்தவனம் கனடாவிலிருந்து இந்தப் புதினத்தைச் சொல்லுகிறார். கைக்கு வந்து சேர்ந்த கடிதத்தின் முதல் வசனம் இது. வெள்ளைத் தாளிலுள்ள நீல எழுத்துகளினிடையே திரு. வி. க. வின் முகம் தெரிகிறது. திரு. வி. க. வேறு யாருமில்லை. கவிஞர் கந்தவனம் தான். அந்த இன்முகம் மலர்ச்சியால் ஒளி வீசுகிறது.

கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி 125ஆம் நினைவு மண்டபத் திறப்பு விழாவில், பிரதம விருந்தினர் லயனல் பெர்னாண்டோ (G.A.) மாணிக்கவாசகர் (A.G.A.)

‘ஓ, சிவநேசனும் அறுபது வயதுகளைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டாரா? முந்த நாள் போலத்தான் இருக்கிறது - அவரும் நானும் ஒரே திணைக்களத்தில், ஒரே அலுவலகத்தில், அக்கம் பக்கமான அறைகளிலே பணிபுரிந்த அந்தக் காலம்; ஒரே வீட்டிலே குடியிருந்து

பழகிய அந்தக் காலம்; ஒரே விதமான கலைத்துறைகளிலே ஈடுபாடு கொண்டு செயலாற்றிய அந்தக் காலம்!

II

சின்னையா சிவநேசன் எனக்கு அறிமுகமானது, 1962 சித்திரை மாதத்தில். அவர் அப்பொழுதுதான் பல்கலைக்கழகப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு வெளியேறிய அறிவியற் பட்டதாரி. தாவரவியல் இவருக்கு வாலாயமான பாடம். இலங்கை அரசின் அரசகரும மொழித் திணைக்களத்திலே, வெளியீட்டுப் பிரிவு என்று ஒரு பிரிவு இருந்தது. 1962 சித்திரையிலே, புதியவர்களாக மொழிபெயர்ப்பாளர் சிலர் சேர்க்கப்பட்டனர். அவர்களில் ஒருவர் சின்னையா சிவநேசன். மற்றொருவர் நான். சிவநேசன் முதலிலே என் அலுவலகக் கூட்டாளியாய் இருந்தார்.

சிவநேசன் நகைச்சுவை உணர்வு வாய்க்கப் பெற்றவர். பெரும்பாலும் சிரித்த முகத்துடன்தான் காணப்படுவார். ஒரு நாள் இவர், என்னுடன் ஏதோ ஒரு அன்னிய மொழியிலே பேசத் தொடங்கினார். மிகவும் சரளமாக, சகல விதமான அங்க அசைவுகள், முகபாவனைகள், தொனி வேறு பாடுகள், உணர்ச்சி ஏற்ற இறக்கங்கள் எல்லாம் பொருந்தும் படியாக அவர் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார். இது ஏதோவொரு வட இந்திய மொழியாக இருக்குமோ என்ற அய்யம் உண்டானது. ஆள் இந்தியாவிலே படித்தவர் ஆனபடியால் அந்த மொழியை இவர் பயின்று பழகிப் புலமை பெற்றாரோ என்று ஒரு கணம் எண்ணினேன். பிறகு எனக்கு விஷயம் விளங்கிவிட்டது. அவர் பேசிய அதே மொழியிலேயே அவருக்கு ஈடுசோடான புலமையுடன் நானும் அவருடன் உரையாடத் தொடங்கி விட்டேன். ஆம். நாம் இருவரும் பேசியது கருத்திலலாத சொற்களைக் கொண்ட ஒரு போலி மொழி!

குழ இருந்தவர்கள் எல்லாரும் முதலிலே திகைத்துப் போனார்கள். பின்னர் அவர்களும் நாம் பேசிய மொழியின் உள்ளிரகசியத்தை உணர்ந்தார்கள். நம் உரையாடலிலே அவர்களும் பங்கு கொண்டார்கள். எல்லாரும் அந்த வேடிக்கையை மனமார இரசித்தோம்.

அப்போது ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார்.

இப்பொழுது நினைத்துப் பார்க்கும்போதுதான் விளங்குகிறது - சிவநேசனுள் மறைந்திருந்த கலைஞன்தான் அன்று அந்த வேடிக்கையான வெற்று மொழியைப் படைத்துக் காட்டினான் என்பது.

வயதிற் குறைந்தோர் என்ற, வரிசையில் திரு. சிவநேசன் கலையார்வம் நிரம்பியவராய் இருந்தார். நாடகங்கள் தயாரித்து மேடையேற்ற வேண்டும் என்பது அவர் தம் வேட்கைகளில் ஒன்றாய் இருந்தது.

தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு - 1974 யாழ்ப்பாணம்

காமில் ஸ்வலோபில் - செக் நாட்டுத் தமிழறிஞர், பண்டிதர் சிவபாதசுந்தரனார், கலாநிதி தில்லைநாதன் ஆகியோருடன்

அந்தக் காலகட்டத்திலே, மேற்கூறிய திணைக்களத்தில், கலை - பண்பாட்டு ஈடுபாடு கொண்ட இளைஞர்கள், அறிஞர்கள் சிலர் பணியாற்றினார்கள். அறிஞர்கள் என்ற வரிசையில், திரு. இ. இரத்தினம், பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம், திரு. கி. லக்மணன், திரு. அ. வி. மயில்வாகனம், திரு. செ. வேலாயுதபிள்ளை, திரு. சோ. நடராசா என்போர் இருந்தனர். கலாநிதி வ. பொன்னையா அவர்கள், அப்பொழுது அந்தத் திணைக்களத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றுவிட்டாலும், கலைச் சொல்லாக்கக் கூட்டங்களுக்கு இடையிடையே வருவதுண்டு. கணித விஞ்ஞான நூல்கள் சிலவற்றை மொழிபெயர்க்கும் வேலையிலும் அவர்

அப்பொழுது திரு. இரத்தினம் அவர்களுக்கும் வானொலிக் கலைகளிலும், நாட்டிய நாடகம், இசை நாடகம் முதலான அரங்கக் கலைகளிலும் நிரம்பிய அக்கறை இருந்தது. ஏற்கெனவே, அவர் சில நாட்டிய நாடகங்களுக்கான எழுத்துருக்களை ஆக்கியிருந்தார். சிவநேசனின் வருகை, அந்தத் திணைக்களத்தைச் சார்ந்திருந்த கலையார்வ உந்தல்களுக்கு ஓர் ஊக்கியாயிற்று. இரத்தினம் அவர்கள் சிவநேசனின் பக்கத்துணையுடன் 'அரங்கு' எனுமொரு நாடக மன்றத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார். அந்த ஆசையையும் அதன்வழி வந்த எண்ணங்களையும் சிவநேசனுடன் சேர்ந்து செயற்படுத்தினார்.

‘அரங்கு’ நாடக மன்றம் ‘மேகலை’ எனும் ஒரு நாடகத்தைத் தயாரித்து மேடையேற்றிற்று. அது Oscar wildeஇன் Lady Winder Fair’s Fan என்ற நாடகத்தின் தமிழ் வடிவம். சிவநேசன் அந்த நாடகத்தில் முக்கியமானதொரு பாகத்தை ஏற்று நடித்தார்.

‘அரங்கு’இன் தோற்றத்தைத் தொடர்ந்து, ‘கூத்தாடிகள்’, ‘எங்கள் குழு’, ‘நாடோடிகள்’, ‘மன்றாடிகள்’ என்று நாடக மன்றங்கள் பல தோற்றம் பெற்றன. அவற்றின் பின்னணியிலே, நவாலியூர் சோ. நடராசா, நா. சுந்தரலிங்கம், இ. சிவானந்தன், அ. தாசீசியஸ், வே. சங்கரசிகாமணி, ஏ. ரகுநாதன், சுஹேர் ஹமீட், லடிஸ் வீரமணி முதலான கலைஞர்கள் பலர் எழுச்சியுடன் பணியாற்றத் தொடங்கினார்கள். புதியதொரு விழிப்புணர்வு கொழும்பில் அறுபதுகளின் பிற்பாதியிலும் எழுபதுகளின் தொடக்கத்திலும் உதயமாயிற்று.

• கவிஞர் இ. முருகையன் •

அரங்கக் கலையின் எழுச்சிக் காலகட்டமொன்றிலே துடிப்புடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் சோர்வின்றிச் செயற்பட்ட பெருமை சின்னையா சிவநேசன் அவர்களுக்கு உரியது. சிவநேசன் தமிழ் நாடக அரங்குடன் மட்டுமல்லாமல், அக் காலத்துச் சிங்கள அரங்கக் கலைஞர்களுடனும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். இதன் பலனாக, தயானந்த குணவர்த்தன அவர்களின் ‘மோடி’ நாடகமொன்றை ‘நரி’, ‘மாப்பிள்ளை’ என்ற தலைப்புடன் தமிழ்ப்படுத்தி நூல் வடிவில் வெளியிட்டார். அதில் இடம்பெற்ற பாடல்களைத் தமிழாக்குவதிலே எனக்கும் ஒரு சிறு பங்கு இருந்தமை இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது.

III

பின்னர் சிவநேசன் பாடசாலைக் கல்விப் புலத்திலே ஒரு சிறந்த கல்வி நிருவாகி என்ற முறையிலே காலடி எடுத்து வைத்தார். கோப்பாய்க் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் அவர் அதிபராய் இருந்த காலத்தில் அவர் ஆற்றிய பணிகளின் சிறப்பை அந்த ஊர் மக்கள் இப்பொழுதும் பெருமையுடன் பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

அக்கல்லூரியில் அவர் காலத்தில் எழுந்த பெரு மண்டபம், கோப்பாயிலே நாடகம் உட்படப் பல்வேறு அரங்கக் கலைகளையும் நிகழ்த்துவதற்கு ஏற்ற தரம்வாய்ந்த மண்டபமாகப் பொலிவுடன் நிலைத்து நிற்கிறது. இன்று அம்மண்டபம் சர்வதேச நிதியுதவி

பெற்றுப் புதுக்கப்பட்டு, மிகவும் சீரிய நிலையிலே பேணப்படுகிறது.

அண்மையில் ‘எல்லாம் சரி வரும்’ என்ற நாடகமொன்றைத் தயாரித்து அரங்கேற்றினோம். அது கோப்பாய்க் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி மண்டபத்திலும் நிகழ்த்தப்பட்டது. அந்தத் தருணத்திலே, மேற்படி மண்டபத்திலே ‘புழங்க’ வேண்டிய தேவை உண்டாயிற்று. அம்மண்டபத்தில், கோப்பாய்க் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியின் முன்னைய அதிபர்களின் உருவப் படங்களெல்லாம் வரிசையாக வைக்கப்பட்டு உள்ளன. அந்த வரிசையில், சின்னையா சிவநேசனும் வண்ணப் படமாக இளமைப் பொலிவுடன் காட்சி தருகிறார். அக்காட்சியைக் காண நேர்ந்த பொழுது, சிவநேசன் பற்றிய பழைய நினைவுகள் என் மனக் கண்ணிலே பசுமையாக ஓடலாயின. முந்திய நிகழ்வுகள் திரைப்படம்போல் நினைவுக் காட்சிகளாக விரிந்தன. அந்தப் படங்களின் உயிர்ப்பும் ஒளியும் நிழல்களாகி மறைந்திடுவதற்கு முன்னரே கவிஞர் கந்தவனம் கடித வடிவில் வந்து, ‘மணிவிழா மலருக்குக் கட்டுரை வேண்டும், எழுதி உதவுக’ என்று கேட்கிறார்.

நடுத்தர வயதுக்கு அப்பால், சின்னையா சிவநேசனின் விருத்தாந்தங்கள் எவை எவையென்று எனக்குச் சரியாகத் தெரியாது. அதனால் அவைகளைப் பற்றி எழுத முடியவில்லை. என்றாலும் நினைவில் நின்றவை சிலவற்றையாவது மீட்டிழுத்துக் கொண்டு வர முடிந்தமைபற்றிப் பெரிதும் திருப்தியடைகிறேன்.

மணிவிழாக் காணும் அன்பர் சிவநேசன் தம் சாதனைகளை மேலும் மேலும் பெருக்கி நெடிது வாழ்க!

மனித வரலாறுகள்
இயல்புக்கம் நிறைந்த கல்வி
என்ற பாதையூடாக

நகர்த்தப்படுகின்றன. இவ்வாறான நகர்விற்கு மனித ஆற்றலும் ஆளுமையும் இரு வேறு துருவ அளவுகோலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ் அளவுகோலின் பெறுமான முடிவின் அடிப்படையில் பல வரலாறு படைக்கும் கல்விமான்களையும், அற்புதமான விஞ்ஞானிகளையும், பெருமைமிக்க கவிஞர்களையும் இனம் காண முடிகின்றது.

ஆளுமை செந்நீந்த ஆசான்

தாவரவியல் பட்டதாரிப் படிப்பின் முதல் சேர்ந்தார். நான் அப்போது அக்கல்லூரி இயற்கை வரலாற்றுச் சங்கத்தின் செயலாளராகப் பொதுப் பணியினை மேற் கொண்டிருந்தபோது, இவரும் இவ்வாண்டு வகுப்புப் பிரிதிநிதியாக இருந்தமையினால் எங்கள் இருவரதும் அன்னியோனியமான பழக்கம் கூடிக் கொண்டது.

கல்லூரியில் விலங்கியல் பட்டதாரிப் படிப்பின் முதல் ஆண்டினை முடித்தவேளை சிவநேசன் அவர்கள்

25ஆம் ஆண்டு திருமண நினைவு விழாவில் திரு. சந்திரசேகரி குடும்பத்துடன்

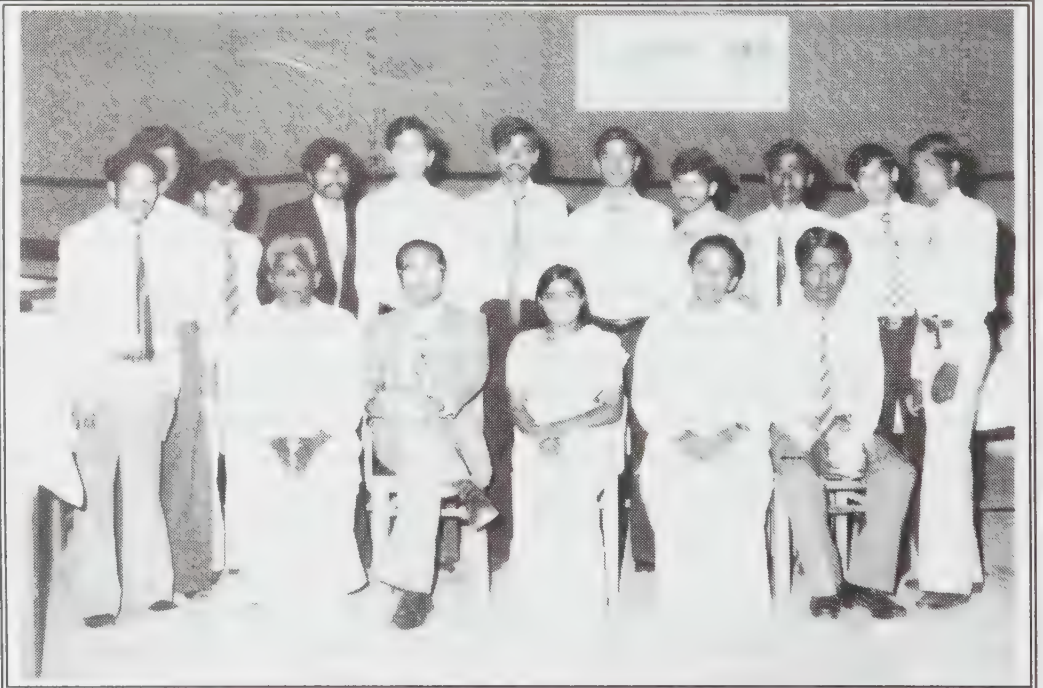
கல்விமான் வரிசையில் திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்களைக் காண்கின்றேன். ஓர் ஆசிரியனுக்குரிய சிறந்த பண்பியல்புகளைத் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ள இவர் இளமைக்கால பொருளியல் இடர்ப்பாடுகள் இருந்த போதிலும், உரிய வயதிலும் காலத்திலும் கல்விப் படிநிலையின் உயர்ச்சிகளைத் தனதாக்கிக் கொண்ட பெருமைக்குரியவர். இவரிடத்து, விடாமுயற்சியும் தன்னம்பிக்கையும் பொதுவுடைமைப் போக்கும் நிறையவே குடி கொண்டிருந்தன.

1958ஆம் ஆண்டு திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்களை முதன் முதலாகச் சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் நான் சந்திக்க நேர்ந்தது. நான் அக்

இவர் பட்டப்படிப்பினை முடித்து, தாயகம் திரும்பியதும் 1962ஆம் ஆண்டு கொழும்பு அன்டேசன் கல்லூரியில் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆசிரியப் பணியினைச் சரியாகவும் திறமையாகவும் ஆற்றியமையால் அப்போது அக் கல்லூரி மாணவர், ஆசிரியர், அதிபர் அனைவரதும் நன்மதிப்பினைப் பெற்றிருந்தார். சிறிது காலத்திலேயே இவர் இலங்கைப் புத்தக வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் மொழிபெயர்பாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அக் காலத்தில் இலங்கைக் கல்விச் சேவையில் சேருவதற்குரிய திறமை உயர்ச்சித் தேர்வினையும் உரிய காலத்தில் பெற்றிருந்தார். இதன் பயனாக இவர் மீண்டும் கல்லூரிச் சேவையில் ஈடுபடச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழா - 1977

கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி - 1978

1973ஆம் ஆண்டு இவர் சிதம்பராக் கல்லூரிக்கு முதலாம் தர அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர் அங்கிருந்து இவர் கோப்பாய் கிறித்தவ கல்லூரிக்கு அதிபராக 1975ஆம் ஆண்டு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டார். ஐந்து ஆண்டுகள் இவர் அக் கல்லூரியில் அதிபராக இருக்கும் வேளை, இனம்கண்டு வேறுபடுத்தாமல் எல்லா ஆசிரியர்களையும் ஒரே குடையின் கீழ் இருத்தித் தமது அறிவுத் திறமையால் பல சாதனைகளையும் வெற்றியாக்கி உள்ளார்.

புதிய சூழலில் சிறந்த முறையில் அம் மாணவர்களுக்குப் போதித்துப் பெயர்பெற்றார்.

இவர் கனடா வந்தவேளையிலும் இவரது ஆசிரியப் பணி ஓயவில்லை. கனடா வாழ் தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளை நிறைவேற்றும் பணியில் இவர் அயராது முயன்று வருவதை நான் உணர்கின்றேன். ரொறன்ரோ மாகாணப் பாடசாலைச் சபையில் சமூக சேவை ஆலோசகராகவும், பாடசாலைகளில் விஞ்ஞானம், கணிதம் போன்ற பாடங்களைக்

1978 உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களின் இராப்போசன விருந்துபசாரத்தில் திரு. கதிரவேம்பிள்ளை, M.P. அவர்களுடன்

ஈழ மண்ணில் அன்று வெடித்துள்ள இன்னல் காரணமாக ஈழத்தவர் இடம்பெயரும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. வாய்ப்புள்ளவர் தாமாகவே தொழிலுக்காகப் பிற நாடுகளை அடைந்தனர். இவ்வரிசையில் சிவநேசன் அவர்களும் நைஜீரியா சென்றார். இவர் நைஜீரியாவில் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்றில் சிரேஷ்ட ஆசிரியராகப் பத்து ஆண்டுகள் ஆசிரியப் பணியில் ஈடுபட்டார். விஞ்ஞானம், கணிதம் ஆகிய பாடங்களைப்

கற்பிப்பவராகவும் பாரம்பரிய மொழிக் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ் மொழியினை சனிக்கிழமை தோறும் தமிழ்க் குழந்தைகளுக்குப் போதிப்பவராகவும் பணிபுரிகின்றார். “கற்றாரைக் கற்றாரே காழுறுவர்” என்ற முது மொழிக்கேற்ப கற்றவர்களும், புத்திஜீவிகளும் ஆசிரியரின் ஆற்றலையும் அளுமையையும் எப்போதும் வரவேற்று நிற்பர்.

இவ்வாறான கல்லூரிகளில் பயின்றும் பயிற்றுவித்தும் வள்ளுவன் காட்டிய வான்மறைக்கேற்ப வாழ்ந்து காட்டிய பெருமைக்குரியவரிடம் கல்லூரி என்கின்ற புனிதமான படிக்கட்டில் பெற்றோர்களால் குழந்தைகள் ஒப்படைக்கப்படுகின்றனர். இவ்வாறு ஒப்படைக்கப்படும் குழந்தைகளுக்குப் பெற்றோராக அக்கல்லூரியில் இருக்கும் ஆசான் அமைந்து விடுகின்றான். இந்த வகையில் இவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட குழந்தைகளில் பலர், ஆசிரியராகவும் உயர் கல்வி அதிகாரிகளாகவும் டாக்டராகவும் கட்டிட மேதைகளாகவும் இருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

- செல்லையா சந்திரசேகரி -

இவர் கோப்பாய் கிறித்தவ கல்லூரியில் அதிபராக இருந்த காலம், இவரது மேதா விலாசத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைகின்றது. அதிபருக்கான பொறுப்புகள் ஒருபுறம் இருக்க, சக ஆசிரியர்களைச் சரியான முறையில் தடையின்றி வழி நடத்துவதில் கவனம் செலுத்தினார். திட்டமிடப்பட்ட அணுகுமுறைகளை அமைப்படுத்தி தானும் ஒரு சக ஆசிரியனுக்குரிய பங்கினை ஏற்றுத் தமக்குரிய பாடவிதானத்தைப் பதிக்கத் தவறியதில்லை.

தாம் சார்ந்த மக்கள்மீதும் மதங்கள்மீதும் அதீத கவனம் செலுத்தி அடக்கம் நிறைந்த பேச்சாற்றல் மிக்கல் நிறைந்த சூழல்களைத் தீர்த்து வைக்கும் விதத்தில் வெற்றி கண்டவர் சிவநேசன் அவர்கள்.

மானத் தமிழர் இன்று நாடிழந்து, வீடிழந்து, கூற்றும் சூழல் தொழிலிழந்து அகதிகளாக அந்நிய மண்ணில் உயிரைப் பாதுகாக்கப் புகலிடம் தேடிப் பணியெடுக்கத் தொடங்கினர். சொந்த மண்ணில் பிஞ்சுக் குழந்தைகள் தம் எதிர்காலத்தை மறந்து, ஓடும் இரத்த ஆற்றின்மேல் துயிலா வீரராகப் போராடி, தாம் மடிந்தாலும் தம் பின்னால் வரும் சந்ததியினர் சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசிக்கும் பூமியாக தமிழ்த் தாயின் மண் இருந்து கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையில் போராடும் இந்தச் சூழலில் ஆளுமை செறிந்த ஆசான் தமது சிந்தனா சக்திக்கு எட்டியவரை தம்மாலான பங்களிப்பையும் வழிமுறைகளையும் போதிக்கத் தவறியதில்லை.

காலத்திற்கும் சூழலுக்கும் ஏற்றவாறு மனிதன் தன்னை மாற்றிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளான். நாம் வரலாறுகளை, புராண இதிகாசங்களை நிறையவே

பயின்றிருக்கின்றோம். இவ்வரலாறுகள் உண்மைதானா என்பதைவிட இவற்றினூடாகப் போதிக்கப்படுபவை எவை என்பதைக் கண்டறிதல் வேண்டும். இதனால்தான் கல்வியூட்டும் ஒவ்வொரு ஆசானும் இலக்கியத்தின் பால் தமது கவனத்தைத் திசை திருப்பி அவற்றின் உண்மைத் தன்மையைப் போதிப்பதுண்டு. ஆசிரியர் அவர்களும் சந்தர்ப்பம் நேரும் போதெல்லாம் இலக்கியத்தின் உண்மை வழிமுறைகளைப் போதித்து வருவதை மாணவ சமுதாயம் நன்கு அறியும்.

மணிவிழாக் காண்கின்ற நண்பர் சிவநேசன் அவர்கள், தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றி ஏனைய மொழி பேசுவோர் இடத்தும் தமது மக்கள் தேவை கருதி அனைவரையும் அணைத்து ஒரு புதிய சகாப்தத்தைப் படைத்து நிற்பது தமிழர்களாகிய அனைவருக்கும் பெருமை தரும் விடயமாகும்.

நண்பர் மணிவிழாவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில், அவரும் அவரது இனிய குடும்பமும் என்றும் மேலோங்கி நிற்க நானும் எனது குடும்பத்தாரும் எமது மனநிறைவான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

‘நாடும் நடப்பும்’ நிகழ்ச்சி மூலம் நான் அறிந்த சிவநேசன்

“ஹலோ மிஸிஸ் சபாநடேசனா? நான் சிவநேசன் பேசறேன். கீதவாணி ரேடியோவில் வாரத்திற்கு ஒரு முறை ‘நாடும் நடப்பும்’ எண்டு எங்கட தமிழ் சமுதாயத்திற்குப் பிரயோசனமான ஒரு நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்ப யோசிச்சன். ரெண்டு ஒலிபரப்புக்கான sprintsஉம் எழுதியிருக்கிறேன். இந்த நிகழ்ச்சியில் நீங்களும் பங்குபற்ற வசதிப்படுமா?”

இவ்வாறுதான் திரு சிவநேசன் அவர்கள் பல மாதங்களுக்கு முன்னர் தொலைபேசி மூலம் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டார்.

திரு. சிவநேசன் அவர்களின் பேச்சுத் திறனை 1996ஆம் ஆண்டு ரொறன்ரோ மாநகரின் Metro Convention Centreஇல் நடைபெற்ற 6ஆவது உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு மாநாட்டில், திரைப்பட இயக்குனர் பாரதிராஜாவை மேடைக்கு வரவேற்று ஆற்றிய உரையிற் கேட்டு மகிழ்ந்தேன். மேடையில் மாத்திரம் மின்விளக்குகள் பிரகாசிக்கவில்லை; அங்கு கூடியிருந்த ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டோர் கண்களிலும் பிரகாசம் மின்னும் வண்ணம் அழகாகப் பேசினார் திரு. சிவநேசன். இத்தகைய பேச்சாளரின் கைவண்ணத்தில் உருவாகி வானலையிற் தவழப் போகும் ‘நாடும் நடப்பும்’ நிகழ்ச்சியிற் பங்குபற்றுவது எனக்கு மிக மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அவர் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டேன்.

‘நாடும் நடப்பும்’ நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவு ‘கீதவாணி’ கலையகத்திற் சனிக்கிழமை பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் திரு. விஜய் அனந் அவர்களின் உதவியுடன் செய்யப்படும் என்று அறிவித்தார். மணி இரண்டு! நானும் ‘கீதவாணி’ கலையகத்துள் நுளைந்தேன்.

“வாருங்கள்! வாருங்கள் மிஸிஸ் சபாநடேசன்” என்று அன்புடன் புன்னகை பூக்க வரவேற்றார் திரு. சிவநேசன். இரண்டு மணிக்கு முன்னதாகவே ‘நாடும் நடப்பும்’ பிரதிகளைச் சரிபார்த்து, அவரவர்க்குரிய பாத்திரங்களைக் குறியிட்டு ஆயத்தமாக வைத்திருந்தார்.

நல்லவையே சிந்தையிற் தோன்ற வேண்டும். அச் சிந்தனையே சொற்களாக உதிர வேண்டும். உதிரந்த சொற்களால் கோர்க்கப்பட வேண்டும் எம் செயல்! இதுவே எமது வாழ்வின் குறிக்கோளாயிருக்க வேண்டும். நெஞ்சொன்று நினைக்க, வாயொன்று பேச, செயல் வேறுபட்டிருக்க வாழ்வவர் வாழ்வில் ஒழுங்கோ, அவர்களாற் பிறருக்கு பயனோ இருக்காது. சொன்ன நேரத்திற் சொன்னதைச் செய்யும் ஆற்றலை வளர்க்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதனைக் கற்பிக்க வல்ல

ஆசானாகத் திரு. சிவநேசன் அவர்களைக் குறிப்பிடலாம். ‘நாடும் நடப்பும்’ நிகழ்ச்சியைக் கேட்டவர்கள், அதனை வழங்கிய திரு. சிவநேசன் அவர்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென ஆவல் கொண்டிருப்பார்கள். அந் நிகழ்ச்சியை வழங்குவதற்கு மிகவும் பொருத்தமான பண்பாளர் திரு. சிவநேசன்.

கனடாவில் வாழும் தமிழ் சமுதாயத்திற்கு ஏன் ‘நாடும் நடப்பும்’ நிகழ்ச்சியைத் தான் வழங்க முன் வந்தார் என்பதைப்பற்றி எனக்கு விளக்கினார். அவ் விளக்கம் எனக்கு அவரின் பரந்த மனப்பாங்கை அறிய வைத்தது.

முன்னறிமுகமற்றவர்களைக்கூட ‘அண்ணா, தம்பி, அக்கா, தங்கை, மாமா, மாமி’ என்று அன்புடனும் பண்புடனும் உறவாடி, நெருங்கிக் கூடிக் களித்தவர்கள் நம் ஈழத் தமிழர். இன்று புலம்பெயர்ந்த நிலையில், அந்நிய மொழியும், நாகரிகமும், காலநிலையும் பல விதமான சூழ்நிலையும் அவர்களுக்குச் சவால் விடுகின்றன. இளம் சமுதாயம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தம்மைப் புதுச் சூழ்நிலைக்கு உகந்தவாறு மாற்றியமைத்துக் கொள்ள முயல்கிறது. ஆனால் சிலர் நடுக்கடலில் விடப்பட்ட நங்கூரமற்ற கப்பல் போற் சுழல்கிறார்கள். இவர்களைப் பார்த்து நாகரிகம் படைத்தவர்களாகத் தம்மை மாற்றிக் கொண்ட நம்மவர்களே கேலியும் கிண்டலும் செய்வது மிகவும் கொடுமையான செயலாயிருக்கிறது. இதனைக் கண்டு, கேட்டு எம் இதயத்தில் ஒரு விசம்பல், அனுதாபம், என்ன செய்வதென்று அறியாததால் ஏற்படும் கோபம்! இவையாவும் எவ்விதத்திலும் எவருக்கும் பயனளிக்கப் போவதில்லை.

திரு. சிவநேசன் அவர்கள் இதயம் அனுதாபப்பட்டதோடோ அல்லது ஆத்திரப்பட்டதோடோ நின்றுவிடவில்லை. துணிச்சலுடன் செயலாற்ற முனைந்தார். பாசமிகும் தந்தையும் தாயும் தன் குழந்தைகளைக் கண்டிப்பதுபோல ஒருசில தமிழ் மக்கள் சில சமயங்களிற் தம்மையுறியாது செய்யும் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டினார். ‘நமக்கென்ன! நாம் வாழ்ந்தாற் போதும்!’ எனும் குறுகிய மனப் போக்கற்றவர் திரு. சிவநேசன். ஒரு முறை ‘நாடும் நடப்பும்’ நிகழ்ச்சியில், நம்மவர்களின் சமையல் மணம், carpet, கோட், தலை ஆகியவற்றிற் தேங்கி, மிகவும் தொல்லை கொடுப்பதைப்பற்றியும், அதனை எப்படித் தவிர்க்கலாம் என்பதுபற்றியும் மிகவும் அழகான உரையாடலை நடத்தினார். இவ்வுரையாடல் மிகவும் பயனுள்ளதாகவும், சுவாரஸ்யமானதாகவும் அமைந்திருந்தது. ஏராளமான நேயர்கள் ‘நாடும் நடப்பும்’ நிகழ்ச்சியை விரும்பிக்

கேட்டதுடன் உற்சாகமுட்டும் வகையில் தொலைபேசி மூலமும் தொலைநகல் மூலமும் 'கீதவாணி'யுடன் தொடர்பு கொண்டனர். ஒரு சிலருக்குப் புத்திமதி சொல்வது பிடிக்காமலிருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் திரு. சிவநேசன், கனி நிறைந்த மரம் கல்லெறி பட வேண்டிய நிலையிலிருந்து விடுபடுவது கடினம் எனும் உண்மையை உணர்ந்தார்.

“தமிழினம் வேற்று இனத்தால் இழித்துரைக்கப்படக் கூடாது. நம்மினத்தவரின் நலன் கருதியே இந் ‘நாடும் நடப்பும்’ நிகழ்ச்சியை நடத்துகிறேன். எம் மக்களிற் சிலர் இக் கனடா நாட்டிற்கு ஒவ்வாதவையெனவோ, நாகரிகம் அற்றவையெனவோ இந் நாட்டு மக்களாற் கருதப்படும் ஒரு சில பழக்க வழக்கங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஆனால் நமது மரபு, பண்பாடு கலாச்சாரம் மாறக் கூடாது. அவை வளர்க்கப்பட வேண்டும். கனடா நாட்டினர் கண்டு வியக்கும் வண்ணம் வாழ வேண்டும். இதுவே என் ஆதங்கம்” என்று கூறாமற் கூறுவது போலிருந்தது அவரது நாடும் நடப்பும் நிகழ்ச்சிகள்.

திரு. சிவநேசன் வெறும் அறிவுரைகளை, சீர்திருத்தங்களை மாத்திரம் தமது நிகழ்ச்சி மூலம் வழங்கவில்லை. உலகில், கனடாவில் மக்களின் கருத்தைக் கவர்ந்திழுத்துக் கொண்டிருக்கும் பல விடயங்களைப் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளை ‘நாடும் நடப்பும்’ மூலம் மக்களுக்கு வழங்கினார். ‘கூடச் கூடச் செய்திகள்’ போல், கூட்கூட அவ்வப்போது மக்களைக் கவர்ந்திழுத்த பல விடயங்களைப் பற்றிய முழு விபரங்களையும் வழங்கினார். ‘Titanic’ படம் உலகின் பல பாகங்களில் மக்கள் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டதோடு, அப்படத்தில் வரும் காட்சிகளும் மக்களைப் பிரமிக்க வைத்தன. திரு. சிவநேசன் அப்படத்தைப் பற்றி முழு விபரங்களையும், அப்படத்தில் வரும் பல காட்சிகள் எங்ஙனம் படமாக்கப்பட்டன என்னும் விபரங்களையும் பல பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் மூலம் சேகரித்து மிக அழகாக உரையாடலில் வழங்கினார். இதனைக் கேட்ட போது ‘செய்வன திருந்தச் செய்’ எனும் பொருளை யுணர்ந்த சிறந்த கல்விமான் திரு. சிவநேசன் என்று யாவரும் ஏற்றுக் கொள்வர்.

‘Deep Impact’ எனும் ஆங்கிலத் திரைப் படத்தைப் பற்றிய நிகழ்ச்சியை இங்கு குறிப்பிடாமல் விடுவது திரு. சிவநேசன் அவர்களின் சொல்லாற்றலைக் குறிப்பிடாமல் விடுவதாகிவிடும். கோள்களால் ஏற்படக் கூடிய பாதிப்புக்களைப் பற்றிய (உண்மையில் வெறும் கற்பனைக் கதை) வர்ணனையில் கவரப்பட்ட நான் ‘நாடும் நடப்பும்’ ஒலிப்பதிவு முடிந்ததும் என் கணவருடன் நேராகத் தியேட்டருக்குச் சென்று அப்படத்தைப் பார்த்து ரசித்தேன். திரு. சிவநேசன் அவர்களின் சொல்லாற்ற லுக்கும், எவ்விடயத்தையும் பிறர் மனதில் ஆழப்பதிய வைக்கும் திறமைக்கும் இதுவே ஓர் எடுத்துக் காட்டு.

சில ‘நாடும் நடப்பும்’ நிகழ்ச்சிகள் பிரதிகள் இல்லாமலேயே வானலையில் மிதந்தன. யப்பான் நாட்டில் M.Sc. படிப்பிற்காக இரண்டு ஆண்டுகள் தங்கியிருந்து கனடா வந்துள்ள திரு. சிவநேசன் அவர்களின் நண்பர் ஒருவருடன் நடத்திய நிகழ்ச்சிகள் மிகக் கச்சிதமாய் அமைந்திருந்தன. பொருளாதார விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப, நாகரிக வளர்ச்சிகளில் யப்பானியர் எவ்வாறு உலகிலேயே தலை சிறந்தவர்களாக விளங்குகிறார்கள் எனும் இரகசியங்களை பிரதிகளில்லாமலேயே வெளிக் கொணர வைத்த திறன் திரு. சிவநேசன் அவர்களையே சாரும்.

ரொறன்ரோவிலுள்ள ஸ்காபரோ பள்ளிக் கூடங்களைப் பற்றியும், பொது மக்களும் மாணவர்களும் இவற்றினூடாகப் பெறக்கூடிய சலுகைகள், உரிமைகள், பயன்கள் பற்றியும் நேயர்களுக்கு ‘நாடும் நடப்பும்’ மூலம் தெரிவித்தார். அத்துடன் இலங்கையிலிருந்து அண்மையில் கனடாவுக்குப் பெற்றோருடன் வந்துள்ள மாணவியுடன் நேரடிப் பேட்டி போல ஒரு நிகழ்ச்சியை அமைத்து அம்மாணவியின் உணர்ச்சிகளையும் கருத்துக்களையும் வெளிக் கொணர்ந்தார்.

- லக்ஷ்மி -

‘நாடும் நடப்பும்’ ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே திரு. சிவநேசன் அவர்களை அறிவு, ஆற்றல், பண்புமிக் க எழுத்தாளர், சிந்தனையாளர் என்பது மாத்திரமன்றி, அவர் ஒரு சிறந்த சமூக சீர்திருத்தவாதி, சமூக சேவகர் என்பதையும் அறிந்தேன். அவரது ‘நாடும் நடப்பும்’ கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பார்த்தால், அங்கு எழுத்து நடைபோடுவதைக் காணமாட்டோம். அவ்வெழுத்து மிக வேகமாக, லாகவமாகத் துள்ளி எழுந்து ஓடுவது போன்ற ஓர் உணர்வையே நம்முள் எழுப்புகின்றது. திரு. சிவநேசன் “கற்றது கைம் மண்ணளவே” எனும் நோக்குடையவர். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர் நிகழ்ச்சியிற் பங்குபற்றுவவர்களோ, அல்லது ஒலிபரப்பாளர்களோ ஏதும் மாற்றங்கள், திருத்தங்கள் செய்யுமாறு கூறுவதை அசட்டை செய்யாமல் “அப்படியா? சரி!” என்று பண்புடனும் பணிவுடனும் ஏற்றுக் கொள்ளும் அறிவாளி!

நம் சமூகத்தில் திரு. சிவநேசன் போன்ற, சிறந்த சீர்திருத்தவாதிகள், சிந்தனையாளர்கள் இருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் இலைமறை காய்களாக இருக்கின்றனர். திரு. சிவநேசன் அவர்களைப் போன்ற துணிச்சலும் உள்ளம் நிரம்பிய பரிவும் உள்ளவர்கள் அவர் செய்யும் பணிகளுக்கு ஆதரவு கொடுத்து அவற்றில் தாமும் ஈடுபட முன்வர வேண்டும். நம் சமூகத்திடம் உள்ளார்ந்த பாசமிரு சிவநேசன் அவர்கள் பலருக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக நீடு வாழ வேண்டும்!

கல்விப் பணியும் சமூக நோக்கும்

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்

கல்வியும் மக்கட் சேவையும் மனிதனை முழுமை அடையச் செய்யும் கருவிகளாகும். கருவி வழியே காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. கருவி - காரியம் - காரணகர்த்தா என்ற அடிப்படையில் மனிதன் செயற்படுதலே அவன் பிறந்ததன் பயனாகும்.

கல்வி அல்லது அறிவு என்பது கற்றல் - கேள்வி - சுற்றந்தழாஅல் முதலிய வழிகளால் பெறப்படுவதாகும். தான் பெற்ற கல்வி, தன் மாத்திரம் நின்றவிடாது, தான் சார்ந்த சமூகத்திற்குப் பயன்படுவதாக அமையும் போதே முழுமை பெறுகின்றது. ஒருவர் தான், தனது குடும்பம் என்ற குறுகிய வட்டத்தினுள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பாரே யானால், அவர் வாழ்க்கையின் பலனை அடைந்தவராக மதிக்கப்படாது, 'மனிதன் ஒரு சமூக விலங்கு' என்ற கோட்பாட்டுக்கு இலக்கணமாகிவிடுவார்.

நாற்பது இலட்சம் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த தமிழீழத்தைவிட்டு நீங்கி, சுமார் இரண்டு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழ் மக்கள் பிறநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்றார்கள். இவர்களில் எத்தனை பேர் மக்களால் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளனர்? எத்தனை பேர் மக்களின் நலன் கருதித் தொண்டர்களாக வெளிப்பட்டுள்ளனர்? இவர்கள் மக்களால் போற்றப்படுகின்றார்களா?

இவ்வேளையில், தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உலகளாவிய நிலையில் கனடாவிலிருந்து பணி ஆற்றிவரும் கனேடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சி ஒன்றில் இடம்பெற்ற ஒரு கலந்துரையாடலில் "சமூக சேவையாளரைப் பாராட்டல்" என்ற விடயமும் அதுபற்றிய கருத்துக் கணியும் இடம்பெற்றது. "பாராட்டப்படத்தக்க தகுதிவாய்ந்த ஒருவரை அங்கீகாரம் பெற்றதும் தகுதிவாய்ந்ததுமான ஒரு நிறுவனம்" பாராட்டுதலே பொருத்தம் என்ற கருத்து அழுத்தம் பெற்றமையை ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும்.

"சிவநேசன் மாஸ்டர்" என அன்புடன் அழைக்கப்படும் எனது நீண்ட நாள் நண்பரும், கல்வி

வழி சமூகப் பணி ஆற்றி வருபவரும் ஆகிய சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் அறுபது ஆண்டைத் தாண்டும் இவ்வேளையில், அவருக்கு மணிவிழா எடுக்கப்படுகிறது. அவ்விழா மலருக்கு ஒரு கட்டுரை எழுதித் தருமாறு மலர்க் குழுவின் சார்பில் கேட்கப்பட்டதன் விளைவாக அறிந்தவரும் - மக்களால் இனங் காணப்பட்டவருமாகிய சிவநேசன் அவர்களது கல்வி - சமூகப் பணிகளைக் குறிப்பிடுதலே இக்கட்டுரையின் குறிக்கோளாகும்.

தமிழீழத்திலே கொழும்புத்துறையில் சிவநேசன் வாழ்ந்ததன் பயனாக யோகர் சுவாமிகளின் வழியில் தனது பணிகளையும் பின்னாளில் தொடர்ந்திருக்கிறார். விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகிய இவர் ஆசிரியப் பணியில் காலடி எடுத்து வைத்து, பின்னர் 1962 - 1973 வரையும் கொழும்பில் இயங்கி வந்த கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணி புரிந்தார்.

தொழில் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பு அனுபவம், அவரை இலக்கியத் துறையிலும் ஈடுபடுத்தியது. நாடகத்துறையில் நாட்டம் கொண்ட சிவநேசன் அவர்கள் ஆங்கில நாடகங்கள் சிலவற்றை மொழிபெயர்த்து மேடை ஏற்றிப் பெயரும் பெற்றுள்ளார்.

கல்வியின் மூலம் நாடகத்துறையில் தனது முத்திரையைப் பதித்த சிவநேசனின் நாடகப் பணி மகத்தானது. மொழிபெயர்ப்பு நாடகத்துறையில் இவரும் வைத்து எண்ணப்பட வேண்டியவர். "Lady Winder Fair's Fan" என்ற நாடகத்தை மொழிபெயர்த்து "மேகலை" என்ற பெயரில் கொழும்பில் 1960ல் மேடை ஏற்றினார். இது போன்றே Aldous Huxly - எழுதிய "Gioconda's Smile" என்ற நாடகத்தை மொழிபெயர்த்து "நினைத்தது நடந்ததா" என்ற தலைப்பில் கொழும்பில் மேடை ஏற்றினார். இவர் கொழும்பில் இருந்த காலகட்டத்தில் சிங்கள நாடகத்துறையினருடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். "நரி மாப்பிள்ளை" (1967) "தங்கச்சி

கொழும்புக்கோ” (1970) என்ற நாடகங்கள் கொழும்பிலும் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும் மேடை ஏற்றப்பட்டன.

சிதம்பராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்த காலத்தில் “ஒன்றுபட்டால்” என்ற ஒரு நாட்டுக்கூத்தை மாணவர்களைக் கொண்டு மேடை ஏற்றினார். பின்னர் கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி அதிபராக இருந்தபோதும் நாடகத்துறையில் பெரிதும் உழைத்தார். எழுபதுகளில் இலங்கைக் கலைக் கழகத்தினால் நடாத்தப்பட்ட பிரதேச நாடக விழாப் போட்டியில் தமது பாடசாலையின் சார்பாக “அலைகள் ஓய்வதில்லை” (1977) என்ற நாடகத்தை அரங்கேற்றி 2ம் பரிசையும் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

கொழும்பில் வாழ்ந்தபோது (1962 - 1973) வானொலி மூலமாகவும் கல்விப்பணி ஆற்றியமையைக் குறிப்பிட வேண்டும். வானொலியில் விஞ்ஞான சஞ்சிகை என்ற நிகழ்ச்சி மூலம் மாணவருக்கு அறிவொளி ஊட்டினார். அக்காலப் பகுதியில் பல்வேறு வானொலி நாடகங்களை எழுதி, வானொலியில் நடித்துமிருக்கிறார். “கலைக் கோலம்” நிகழ்ச்சியில் அவரது நாடகப்பணி பெரிதும் இடம்பெற்றிருந்தது. வானொலியில் “தேசிய சேமிப்பு” விளம்பர சேவையிலும் அவரது நாடகங்கள் ஒலிபரப்பப்பட்டுள்ளன.

1980 - 1986 காலப் பகுதியில் நைஜீரியாவில் ஆசிரியப்பணி ஏற்றுச் சென்ற, சிவநேசன் அவர்கள், தமது பிற்கால வாழ்க்கைக் களமாகக் கனடாவைத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்குக் காரணங்களுமுண்டு.

தமிழீழ நாட்டின் அரசியல் காரணிகளும் தனது ஆக்கபூர்வமான இலக்கியப் பணிக்குக் கனடா களம் அமைக்கும் என்பதாலும் சிவநேசன் கனடா வந்து சேர்ந்தார். இங்கு வந்து சேர்ந்த எத்தனையோ தமிழ் எழுத்தர் அமைதி அடைந்தனர். அந்த வெற்றிடத்தில் பலர் வேகம் பெற்றனர். ஆயினும் அவர்களது எழுத்துக்கள் பிறந்த மண்ணின் நினைவுகளையும் அதன் விடுதலைக்கான வழிவகைகளையும் எடுத்துக் கூறுவதில் முழுமை பெறவில்லை என்பது மட்டும் உண்மை.

கடந்த 13 ஆண்டுகளாக ரொறன்ரோவில் வாழ்ந்து வரும் சிவநேசன் அவர்களை இங்கு வாழும் மக்கள் இனங்கண்டு கொண்டதால், காலம் அறிந்து அவருக்கு மணிவிழா எடுப்பது பொருத்தமானதே.

சிவநேசன் அவர்கள் ஈழத்திலிருக்கும்போதே பத்திரிகை எழுத்தாளனாகத் திகழ்ந்தவர். அப்பணியைக் கனடாவுக்கு வந்த பின்னரும் தொடர்ந்தார். “தமிழர் செந்தாமரையில்” அவர் எழுதிய கட்டுரைகளும் தொடர் புதினங்களும் வாசகர்களுக்கு விருந்தளித்தன.

“கீதவாணியில்” நாடும் நடப்பும் என்ற தலைப்பில் கனடா வாழ் தமிழ் மக்களின் சமூகம் - கல்வி - குடும்பம் சார்ந்த பல்வேறு விடயங்கள் பற்றி நடத்திய கலந்துரையாடல்களும் சமூக நாட்டம் கொண்டவையேயாகும்.

கனடாவில் தமிழர் கல்விக்குப் பாடுபடும் நல்லோர்களில் சிவநேசனும் ஒருத்தர் என்பதை மட்டும் கூறி, அவருக்கு இறைவன் நலமான வாழ்வளிக்க வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

SIVANESAN - My Friend, Indeed!

Sinniah Sivanesan has been associated with me since August 1996. It was the time the international Movement for Tamil Culture - Canada organized the sixth International Tamil Conference of which he was a member of the Board of Directors. His devotion to duty, meticulous attention to details and above all, his honesty and sincerity are all hall-marks of his personality. The conference Souvenir bespeaks his excellence as the English Editor.

In my capacity as the Secretary of Canada Hindu Cultural Council, I invited him to make his invaluable contribution and he gladly took up the task and executed his services to serve both Hinduism and Humanity. His guidance and in-depth knowledge of Hinduism stand in testimony to the phenomenal growth of the Canada Hindu Cultural Council. He is a lover of Tamil, prolific Tamil Writer, Poet, Broadcaster and able Orator. When he speaks, his words are literature voluminous.

He is by nature and nurture a humanist devoted to the services of humanity. He is beyond race, religion and ethnicity and treats every human as a Soul of God. In him we see "Humanism" personified. Though elated in his ideals, he is so simple and humble when dealing with his fellow humans.

On his sixtieth birthday, we pray, for his continued services and wish him life ad infinitum - to our friend, philosopher and guide.

Sivanathan Segarajasingam

Secretary
Canada Hindu Cultural Council and Registrar of Marriages (Ontario)

திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்களின் சமயப்பணி

மணிவிழாக் காணும் திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் ஏனைய துறைகளில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டது போலவே சமயத்துறையிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். சமய நிகழ்ச்சிகள் எங்கு நடந்தாலும் அன்னாரது பங்களிப்பும் தவறாது இருக்கும். சமய நிகழ்ச்சிகளாகட்டும், சமயச் சொற்பொழிவுகளாகட்டும், சமயக் கட்டுரைகளாகட்டும் எதையுமே அன்னார் விட்டுவைக்கவில்லை. இளம் வயதிலேயே கொழும்புத்துறையில் உள்ள இலந்தைக்குளம் பிள்ளையார் ஆலயத்திற்குச் சென்று அங்கு நடைபெற்ற சமயச் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டும் சமய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்டும் சமய ஆர்வத்தை இளம் வயதிலேயே வளர்த்துக் கொண்டார்.

தேரடியில் கண்டு ஞான உபதேசம் பெற்றதும் யோகர் சுவாமிகள் புகழ் எங்கும் பரவியது. பாமரர், பண்டிதர், ஏழை, செல்வர், முதியோர், இளையோர் என்ற பேதமின்றி அனைவரும் அவரது அருள் வேண்டி நின்றனர். அத்தகைய பெருமைமிக்க ஞானச் சித்தர் யோகர் சுவாமிகளை, அடிக்கடி கண்டு தரிசிக்கும் பாக்கியம் இவருக்கு இளம் வயதிலேயே கிடைத்தது. யோகர் சுவாமிகள் இருந்த இருப்பை மரத்தின் அடியில் இருந்த குடிலின் அருகிலேயே திரு. சிவநேசனின் வீடும் இருந்ததால் அவரை அடிக்கடி தரிசிக்கும் பாக்கியம் இவருக்குக் கிடைத்தது. ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை, எப்போது முடிந்த காரியம், நாம் ஒன்றும் அறியோம், முழுவதும் உண்மை என்னும் யோகர் சுவாமிகளின் மகா

ஹாச்சஸ்டர் ஆலயப் பிரதமகுரு ஹரன் சுவாமிகளுடன்

ஈழவள நாட்டில் மாவிட்டபுரத்தில் பிறந்து கொழும்புத்துறையில் வாழ்ந்து நல்லூர்ப் பதிக்குப் பெருமை தேடிக்கொடுத்தவர் ஞான யோகி ஸ்ரீசிவயோக சுவாமிகள். கடையிற் சுவாமிகளைக் குருவாகக் கொண்ட செல்லப்பா சுவாமியைக் குருவாக அடைந்து பெருமை பெற்றவர் யோகர் சுவாமிகள். செல்லப்பா சுவாமிகளைத்

வாக்கியங்களை அடிக்கடி பயன்படுத்தும் அளவுக்கு அவரின் பக்தனாக உள்ளார்.

இளம் வயதில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமைகளிலும் கொழும்புத்துறையில் உள்ள இலந்தைக்குளம் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு அருகில் உள்ள

பிறஸ்பேர்க் கோயிலில் கலாநிதி கோபன் மகாதேவா அவர்களுடன்

கலாநிதி R. நாகசாமி அவர்களுடன்

மைதானத்தில் விளையாடிவிட்டுப் பின்னர் வீடு சென்று குளித்துவிட்டு சுவாமிகளின் குடிவை அடைந்து சிவபுராணம் செய்யும் வழக்கம் இருந்தது. வெள்ளிக்கிழமைகளில் இந்த வழக்கம் தவறியதில்லை.

பின்னர் உயர் கல்விக்காக இந்தியா செல்ல வேண்டும் என்று அன்னார் விரும்பினார். வீட்டில் எதிர்ப்புக் கிளம்பியது. வழக்கம் போலவே இந்தப் பிரச்சனையும் சுவாமிகளிடம் எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அன்னாரின் தந்தையார் திருவாளர் சின்னையா அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை மனதில் கொண்டு சுவாமிகளைப் பார்க்கச் சென்றார். அவர் பிரச்சனையைச் சொல்வதற்கு முன்பாகவே சுவாமிகள் அவர் மனதில் ஓடிய எண்ணங்களை அறிந்து கொண்டவராய் “அவன் படிச்ச நல்லா வரப் போறான். நீங்கள் ஏன் தடுக்கிறீர்கள்”, என்று சொன்னார். அந்த வாக்கும் பொயக்கவில்லை.

பின்னர் கொழும்பில் கல்வித் திணைக்களத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது கொழும்பு ஜிந்துப்பிட்டி சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலில் அடிக்கடி சமயச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தி மக்களுக்கு சமயத்தில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தினார்.

கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த பின்பும்கூட யோகர் சுவாமிகளின் போதனைகளைப் பரப்பும் பாக்கியம் சிவ-தொண்டன் நிலையம் வாயிலாகக் கிடைத்தது. 1996ஆம் ஆண்டு கனடா ரொறன்ரோவில் ஸ்ரீசிவயோக சுவாமிகளின் சிவதொண்டன் நிலையம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. அதில் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றார். பல வகையிலும் சிவதொண்டன் நிலையத்தை முன்னேற்றுவதில் பெரும் அக்கறை காட்டினார்.

1997ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் ஹவாய் தீவிலிருந்து பஞ்சலோகத்தால் செய்யப்பட்ட யோகர் சுவாமிகளின் திருவுருவச் சிலை கொழும்புத்துறையில் பிரதிஷ்டை செய்யும் பொருட்டு ஸ்ரீசிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகளினால் உலக வலமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதலில் கனடா ரொறன்ரோவுக்கு வருகை தந்து சிவ-தொண்டன் நிலையத்தில் இரு வாரங்கள் இருந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கோயிலுக்குத் திருவுருவச் சிலை பக்தர்களின் தரிசனத்துக்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அப்போது சிவதொண்டன் நிலையத்தின் செயலாளராக இருந்த திரு. சிவநேசன் திருவுருவச் சிலையின் ரொறன்ரோ வரவை ஏனைய சிவதொண்டன் நிலைய உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பினாலும் உதவியுடனும் மிகவும் சிறப்பாக நடத்திக் காட்டினார்.

எட்மண்டன் கனடாவில் உள்ள குளிர் அதிகமுள்ள ஒரு மாநிலம். அங்கே ஐம்பது தமிழ்க்

குடும்பங்களே உள்ளன. இவர்கள் தங்களுக்கு ஒரு சைவக் கோயில் வேண்டும் என்ற நோக்கம் கொண்டவர்களாய் பல வகையிலும் முயன்று ஒரு கோயில் எழுப்ப முயன்றனர். பல வழிகளிலும் அதற்கு நிதி சேகரிக்கவும் முனைந்தனர். திரு. சிவநேசன் அவர்கள் தனது இயல்புக்கு ஏற்ப அவர்களுக்கும் உதவி செய்வதில் முன் நின்றார். பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவா அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கலை நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்து நிதி திரட்டிக் கொடுத்தார். அக்கலை நிகழ்ச்சி ஒரு தரமான வித்தியாசமான நிகழ்ச்சியாக இருந்தது என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்.

கனடாவில் சமய விழாக்கள், கோவில்கள், சமயச் சார்புள்ள நிலையங்கள் ஆகிய இடங்களில் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தி மக்களிடையே தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்த்து வருகின்றார். இப்போதும் ஸ்ரீசிவயோக சுவாமிகளின் சிவதொண்டன் நிலையத்தின் உபதலைவராக இருந்து சமயத் தொண்டாற்றி வருவதுடன் சிவதொண்டன் நிலையத்தின் வளர்ச்சிக்கும் பாடுபட்டு வருகின்றார். சமயரீதியில் சங்கங்கள் அனைத்தும் ஒன்றாக இணைந்து ஒரு பெரிய சங்கமாக மாறி கனடாவில் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்க வேண்டும் என்பது இவரது இப்போதைய குறிக்கோள்.

பலப்பல வேலைகளுக்கு நடுவேயும் எமது சமயம், மொழி, கலாச்சாரம், பண்பாடு நலிந்து போய்விடக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணம் காரணமாகப் புலம்பெயர்ந்த இடத்திலும் பல இடர்களுக்கு நடுவிலும் சமயத் தொண்டாற்றி வரும் திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் மணிவிழாக் காணும் இவ்வேளையில் மேலும் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து சமயப் பணி செய்ய வேண்டும் என்று வாழ்த்துவோமாக!

திருமதி லீலாவதி சிவானந்தன்

நான் அறிந்த திரு. சின்னையா சிவநேசன்

ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலே 1971ம் ஆண்டிலே ஸ்ரீலங்கா கல்விச் சேவை எனப் புதிய பணித்துறை ஒன்று கல்வி அமைச்சின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டது. அதுநாள்வரை பாடசாலை அதிபர்கள், பாடநூல் திணைக்களம், பாடசாலை நிர்வாக சேவை என வெவ்வேறு கிளைகளாகச் செயற்பட்டவையை ஒருங்கிணைத்தமையாலேயே ஸ்ரீலங்கா கல்விச் சேவை உருவானது. இதன் விளைவாகவே பாடநூல் திணைக்களத்திலே பத்திராதிபராயிருந்த திரு. சிவநேசனும், பாடசாலை அதிபராயிருந்த நானும் ஸ்ரீலங்கா கல்விச் சேவை ஊழியரானோம். ஒருங்கிணைப்பு நடந்ததன் விளைவாக ஒரு துறையில் சேவை செய்தவர் இன்னொரு துறையினுக்கும் மாற்றலாகிப் போவது சாத்தியமாயிற்று. திரு. சிவநேசன் அவர்கள் பாடநூல் திணைக்களத்திலே சேவை செய்கின்ற பொழுது அருமையான விஞ்ஞான பாடநூல்களை உருவாக்கியிருந்தார்.

நானும் அவரும் சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியிலேயே கல்வி கற்றவர்களாயினும் அவர் அங்கு கற்க வருமுன் நான் விலகி விட்டேன். எனவே அவரைத் தெரிந்து கொள்ளுகின்ற வாய்ப்பு அப்பொழுது கிடைக்கவில்லை. அவரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு அவர் ஆக்கிய நூல் மூலம் கிடைத்தது. திரு. வேதநாயகம் அவர்கள் பாடநூல் திணைக்களத்தின் ஆணையாளராயிருந்த பொழுது என்னை வெளிவாரிப் பத்திராதிபராக நியமித்திருந்தார். நான் சில விலங்கியல் நூல்களை மொழிமாற்றம் செய்வதற்கும் மொழி மாற்றம் செய்த வேறு சிலவற்றைப் பதிப்பித்தலுக்கும் உதவியுள்ளேன். இதன் நிமித்தம் பாடநூல் திணைக்களத்திற்கு நான் அடிக்கடி செல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. திரு. வேதநாயகம் அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அவர்கள் சிவநேசனின் ஈடுபாடு, அற்பணிப்பு, அறிவுத் திறன், தமிழ்ப் புலமை பற்றிப் பல சந்தர்ப்பங்களில் விதந்துரைத்தமை பொய்யல்ல என்பதை விஞ்ஞான நூல்கள் வெளிவந்த போது தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவிருந்தது.

நான் 1971ல் புத்தூர் ஸ்ரீ சோமஸ்கந்தக் கல்லூரியின் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டேன். 1972 வல்வெட்டித்துறை சிதம்பராக் கல்லூரி அதிபர் ஓய்வு பெற்றவுடன் அப்பாடசாலையில் அக்கறையுடைய அவ்வரைச் சேர்ந்த பிரதம கல்வி ஆலோசகர் ஒருவர் அப்பதவியை என்னை ஏற்குமாறு வேண்டினார். நான்

மறுத்து விட்டேன். அங்கே சேவை செய்வது சற்றுக் கடினமாயிருக்கும் என்பது எனது எண்ணம். ஒரு சில நாட்களில் திரு. சிவநேசன் அங்கு அதிபராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார் எனக் கேள்விப்பட்டேன். அவர் தனது நல்ல பெயரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வாரோ என்ற ஐயம் என்னைப் பற்றிக் கொண்டது. எம் போன்றோர் ஆசிரியராகப் பல வருடங்கள் சேவை ஆற்றிய பின்னரேயே அதிபராகியுள்ளோம். மாணவர்களுடன் நிறையவே பழகிய காரணத்தால் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற முறைகளையும் ஓரளவு தெரிந்து கொண்ட பின்னரேயே அதிபராகக் கடமையாற்ற முன் வந்துள்ளோம். நண்பர் சிவநேசன் அப்படியானவரல்லர். அவர் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவரல்லர். மாணவர்களுடன் பழகும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்க மாட்டாது. மாணவர் ஒழுங்காட்சி சுலபமானதல்ல. பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கத்தவரின் குறுக்கீட்டினைத் தவிர்ப்பது எளிதல்ல. பழைய மாணவரின் நம்பிக்கையைப் பெறுவது சாத்தியமா? இவ்விதம் பல்வேறு சந்தேகங்கள் எழுந்தமையால் என் உள்ளம் நண்பர் சிவநேசனுக்காகக் கழிவிரக்கம் கொண்டது.

- பொ. கனகசபாபதி -

நண்பர் சிவநேசன் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே எனது மனப் பிராந்திகளை எல்லாம் ஓட அடித்து விட்டார். கல்விப் பகுதியினரே மெச்சும் அளவினுக்குப் பாடசாலையை மிகத் திறமையாக நிர்வகித்ததன் விளைவாகக் கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியை நடத்தச் சிறந்த அதிபர் ஒருவர் தேவை என்றதும் முதல் தேரிவு திரு. சிவநேசனாயிருந்ததில் வியப்பில்லை. கிறிஸ்தவக் கல்லூரிக்கு ஒரு நல்ல அதிபர் கிடைத்தது உண்மை. ஆனால் அது என்னைப் பாதிக்கத் தொடங்கியது நான் எதிர்பார்க்காத ஒன்று. புத்தூர் ஸ்ரீசோமஸ்கந்தா அதிபர் குமாரசாமி காலத்தின் பின்னர் சற்று வீழ்ச்சி அடைந்து நான் பதவி ஏற்ற பின்னர் அபரிமித வளர்ச்சி அடைந்தது. எனவே கோப்பாய், நீர்வேலியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் அதிகமானோர் ஸ்ரீசோமஸ்கந்தாக் கல்லூரியில் கற்க வந்து சேர்ந்தனர். இதனால் பாடசாலைப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளும் ஓரளவு நன்றாகவே இருந்தன. திரு. சிவநேசன் கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி அதிபரானவுடன் அப்பகுதியில் இருந்து மாணவர் வருவது முற்றாகவே நின்றுவிட்டது. எமக்குள்ளே சினேக பூர்வமான போட்டி பாடசாலை நடத்துவதில் ஏற்படவே செய்தது. அது இரு பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உதவிற்று. இப்போட்டி நான் மகாஜனக் கல்லூரிக்கு இடம்மாறிப் போகும் வரை நிலைத்தது.

1976ம் ஆண்டிலே நான் மகாஜனக் கல்லூரிக்கு அதிபராக இடம்மாற்றம் பெற்றுச் சென்றேன். மகாஜனா

கல்வியில் எத்துணை சாதனை புரிந்ததோ அதே அளவு விளையாட்டுக்களிலும், சிறப்பாக உதை பந்தாட்டத்திலும் சாதனை புரிந்துள்ளது. தொடர்ந்து பத்து வருடங்களுக்கு உதைபந்தாட்டத்தில் யாழ் பாடசாலைகளிலே முதலாவது இடத்தைப் பெற்று நின்றதுடன் 1979ம் ஆண்டிலே இலங்கைப் பாடசாலைகளிலும் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. உதை பந்தாட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டிலே மகாஜனாவுக்கும் யாழ் இந்துக் கல்லூரிக்கும் இடையே நிறையவே போட்டி. 1979ம் ஆண்டிலே இரு கல்லூரிகளினதும் முதலாம் அணிகள் மிக்கத் தரம் வாய்ந்தவையாக இருந்தன. பின்னர் போட்டிக்குச் சொல்ல வேண்டுமா? மகாஜனக் கல்லூரியின் ஒரு விளையாட்டு வீரனின் தகுதி பற்றிய சர்ச்சை பாடசாலைகளைக் கட்சி பிரிக்கப் பண்ணியதோடு, கல்வி அமைச்சுவரை விசயத்தை எடுத்துச் செல்லுமளவிலுக்குப் பகைமையையே ஏற்படுத்திவிட்டது. இரு பாடசாலைகளுக்குமே இது ஒரு கௌரவப் பிரச்சனையாக மாறிவிட, இதனைச் சுமுகமாகத் தீர்ப்பது எப்படி என நல்ல இதயங்கள் பல ஏங்கி நின்றன. இவர்களிலே முதன்மையானவர் நண்பர் சிவநேசன். இறுதி வரை ஒரு பக்கமும் சாராது நடுநிலை பேணி நின்றார். பிரச்சனையைச் சுமுகமாக நமக்குள்ளேயே கல்வி அமைச்சின் தலையீடோ வழக்கு மன்றத்தின் தலையீடோ இல்லாமல் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதில் மிகத் தீவிரமாக நின்றதுடன் அதற்கென யாழ் உதை பந்தாட்டச் சங்கக் கூட்டத்திலே போராடினார். அதன் விளைவாகப் பிரச்சனையைச் சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்குரிய குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. அதன் தலைவராகத் திரு. சிவநேசன் பதவி ஏற்று இரவு பகலாக இரு பாடசாலைகளிலும் பல முறை சந்தித்து பிரச்சனையை ஓரளவு முடிவிற்குக் கொண்டு வந்தார். இது சிவநேசனுடைய மகத்தான சாதனை என்றே கூறுவேன்.

1980ல் திரு. சிவநேசன் ஓய்வுதியம் கூடப் பெறாமல் நைஜீரியா சென்று விட்டார் என அறிந்தேன். நானும் போதவற்கு முயற்சி எடுத்து 1981ல் போக ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தேன். அவரது மனைவியாரின் தந்தை என்னைத் தேடி வந்து நான் போகும் பொழுது திருமதி சிவநேசனையும் அழைத்துச் செல்லுமாறு வேண்டினார். நானும் சம்மதித்தேன். ஆனால் எனது மனைவிக்கு விசா வரப் பிந்தியமையால் எனது பயணம் பிற போடப்பட்டது. எனவே அவர்கள் நண்பர் மயில்வாகனத்துடன் சென்றார்கள். ஈற்றில் நானும் தனியாகவே சென்றேன். எனது பிரயாணம் ஒரு யாத்திரை. ஊர் உலகம் எல்லாம் சுற்றி இறுதியில் ஆடு, மாடு, மனிதர் எல்லோருடனும் சேர்ந்து ஒரு லொடு லொடு விமானத்தில் சவுதி பிரயாண சேவை ஏற்றிவிட மூன்று நாள் யாத்திரையின் பின்னர் நைஜீரியாவின் கானோ விமானத் தளத்தில் காலடி வைத்தேன். நான் கொழும்பிலிருந்து பம்பாய் போய்ச் சேர்ந்தவுடனே என்னை வரவேற்ற அத்தனை பெண்களும் விமானத்

தளம் சுத்திகரிப்பவர்கள். விளக்குமாறுகளுடனேயே நின்றனர். அப்பவே எனக்குத் தெரியும் எனது பிரயாணத்தில் நிறையவே பிரச்சனைகள் இருக்கும் என்று. நான் செல்ல வேண்டிய மாகாணம் சொக்கட்டோ. கானோவிலிருந்து 1000 கிலோ மீற்றர் தூரம். அங்கு செல்லுகின்ற விமானம் எனக்காகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. பறந்துவிட்டது. எனது அசட்டுத் துணிவு. நைஜீரியாவில் உள்ள எந்த நண்பருடைய விலாசத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு வரவில்லை. அழுவதற்கு ஆயத்தமாக இருந்தேன். எனது பரிதாப நிலையை வெகு நேரம் அவதானித்துக் கொண்டிருந்த வட இந்தியர் ஒருவர் ஆபத்தானவராக வந்தார். எனது வீட்டிற்கு அருகாமையாக ஒரு ஈழத் தமிழர் வசிக்கிறார். உன்னை வேண்டுமாயின் அவர் வீட்டில் கொண்டு போய் விடுகிறேன். பின்னர் நீ பட்ட பாடு அவர் பட்ட பாடு என்றார். அள்ளி அணைக்கலாம் போலிருந்தது. ஆம் என்றேன். கொண்டு போய்க் கதவைத் தட்டினார். கதவு திறக்கப்பட்டது. நான் மலைத்து நின்றேன். உள்ளே சிவநேசன். வழக்கமான வாருங்கோ, வாருங்கோ கேட்டது. மூன்று நாள் சப்புக் கொட்டிய வாய் திருமதி சிவநேசனுடைய நளபாகத்தை மிகவும் ரசித்தது. அன்று இரவு நைஜீரிய வாழ்க்கை முறை, அரசு, கல்வி அமைச்சு, பாடசாலை நிர்வாகம், மாணவர் கல்வி என எல்லாவற்றைப் பற்றியும் அலசி என்னை நைஜீரிய வாழ்க்கைக்குத் தயார்ப்படுத்திவிடக்கூடிய அளவிலுக்கு ஒரு பாடமே நடாத்தி விட்டார் நண்பர் சிவநேசன். அன்றைய தினம் மறக்க முடியாத தினமாக அமைந்து விட்டது.

மறு நாட் காலை தனது காரில் ஏற்றிக் கொண்டு போய் சொக்கட்டோ போவதற்காக விமானத் தளத்தில் விட்டுச் சென்றார். என்னைப் பிடித்த சனி அன்றும் விட்டு வைக்கவில்லை. அன்று விமானச் சேவையே இரத்தாகி விட்டது என்றார்கள். மறுபடியும் ஒரு அந்நியரின் உதவி. அவர் நைஜீரியாவைச் சேர்ந்தவர். கார் ஒன்றில் என்னைக் கூட்டிச் சென்றார். எப்படியோ சொக்கட்டோ போய்ச் சேர்ந்தேன்.

1977ல் நான் கனடா வந்து விட்டேன். அதே காலத்தில் நண்பர் சிவநேசனும் கனடா வந்து விட்டார். இங்கு வந்ததும் அவரது பன்முக ஆற்றல்களை உன்னிப்பாகக் காண முடிந்தது. தரமான எழுத்தாளராக, சிறந்த வானொலி நாடக நடிகராக, ஆற்றல்மிக்க பேச்சாளராக, அர்ப்பணிப்புள்ள ஆசானாக, தகை சார்ந்த ஆலோசகராகப் பல்வேறு பரிமாணங்களில் காண முடிகிறது. அவர் எது செய்தாலும் ஈடுபாட்டுடன் செய்கிறார். எனவே வெற்றியும் அவர் கை வசம் உள்ளது.

60ம் அகவை காணும் அவரை வாழ்த்துகிறேன்.

தமிழும் சைவமும் வளர்க்கும் சிவநேசன்

ஈழநாட்டு மக்கள் “தமிழ்” மக்கள். அவர்களுடைய ஆதி சமய மதம் “சைவம்”. இவர்கள் தமது தாய்ப் பாஷையாகிய உயிரினும் மேலான ஆதி மொழியாகிய தேன் தமிழை, ஒரு கண்ணாகக் கொண்டுள்ளார்.

ஆதியும் அந்தமுமில்லாத இப் பிரபஞ்சத்தை எமக்கு அறிவித்த சமயமாகிய “சைவம்” எமக்கு அடுத்த கண்ணாகும்.

இவ்விரு கண்களையும் - “தமிழ், சைவம்” ஆகிய இரு பெரும்கண்களையும் உடையவர் எமது சின்னையா சிவநேசன் என்ற இப் பெரியார்.

தமிழ் பொக்கிசங்களாகும் பல ஏட்டுச் சுவடுகளை எடுத்துத் தந்து, தமிழைக் காத்த, இராவ் பகதூர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை (சிறுப்பிட்டி வைரவநாதன் தாமோதரம்பிள்ளை) அவர்கள் ஆரம்பப் படிப்பை எய்தின கல்லூரியாகிய கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியின் சிறந்த அதிபராக இருந்து பல தமிழ் தொண்டுகளை ஆற்றியுள்ளார். இவரின் தமிழ் தொண்டிற்கு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று சி. வை. படித்த பள்ளிக்கூடத்தின், அதிபர் என்ற எண்ணமாகும்.

~ வேல் வேலுப்பிள்ளை ~

யாழ்ப்பாணத்தார் சிவயோக சுவாமியைப்பற்றி அறியாது இருக்க முடியாது. அவரின் சிஷ்சயன் காவாய் சற்குரு சுப்பிரமணிய சுவாமி அவர்களைக் குருவாகக் கொண்டுள்ள எம்மவர்களுக்கு, தற்பொழுது கிடைத்துள்ள பெரும்பாக்கியம் அளப்பரியவை. யோகியாரின் திருஉருவச் சிலை பல நாடுகளிலும் தரிசனம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் காலமிது.

திரு. சின்னையா சிவநேசன் சிவயோக சுவாமியின் பக்கத்தில் இருந்து பல தொண்டுகளைச் செய்வதற்கும் அவரின் அருள், ஆசி, அறிவுரைகளைக் கேட்பதற்கும் கொடுத்து வைத்துள்ளார்.

உலக நாடுகளுக்கு அருள் யாத்திரை புறப்படும்பொழுது முதன் முதலில் கனடா வாழ் தமிழர்களுக்குக் கிடைத்த முதல் கண் காட்சியையிட்டு “தமிழ் கனடியர்கள்” பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

அதிலும் அத் திரு உருவத்தை இந்நாட்டில் ஊர்வலம் செய்ய சிறந்த பொறுப்பையும் ஏற்றுச் சிறப்புடன் நடத்தியது இவரின் பாக்கியம் ஆகும்.

தமிழர்களின் பஞ்சாங்கம் ஆகிய கால அட்டவணையில் அறுபது ஆண்டுகளை ஒரு சுற்று என்கின்றார்கள். 60 வருடங்கள் அடைந்ததும் “60ல் அறிவுடையோன்” என்னும் வாழ்க்கைப் படிப்பின் பட்டத்தை நம்மவர்கள் வழங்குவது மரபு.

இத்தகைய முதிர்ந்த அறிவுடைய சின்னையா சிவநேசன் அவர்களுக்கும் 60ம் ஆண்டு பாராட்டு நடை-பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

தமிழுலகத்தைவிட்டு சர்வதேச வெளி உலகத்தவர்களுக்கு (International Community)

60ல் - அறிவுடையோன்

65ல் - ஆற்றலுடையோன்

80ல் - எளிமையுடையோன்

100ல்- பக்குவம் அடைந்தோன்

என்னும் பருவப் பட்டங்களை திரு. சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் எய்த வேண்டுமென்று நாம் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

* என்னில் தமிழையும் சைவத்தையும் காக்கின்ற இப் பெரியாரின் அடிச் சுவடுகளைப் பின்பற்றி அவர்களின் தொண்டுகளையும் சேவைகளையும் செய்து வருகின்றார், 60ம் ஆண்டு புன்சிரிப்பு சிவநேசன் அவர்கள்.

* சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை படித்த கல்லூரியின் அதிபர் பதவியும், சிவயோக சுவாமியின் நெருங்கிய உறவும் அவர் திரு உருவச் சிலையின் ஊர்வலப் பணியை இங்கு (கனடாவில்) ஏற்ற பொறுப்பும் எல்லோருக்கும் கிடைக்க முடியாது.

இவ்விரண்டுமே இவர் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் பெற்ற பெரும் பேறுகளாகும்.

இவரின் தமிழ் சேவைபற்றியும் சைவத்தின் சேவைபற்றியும் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம்.

100 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து “100ல் பக்குவம் அடைந்தோன்” என்னும் பருவப் பட்டத்தை எய்த வேண்டுமென்றும் இவரின் சேவை தொடர வேண்டுமென்றும் வாழ்த்துகின்றோம்.

உ

வாழிசிவ னடியார்கள் வாழி - இந்த
வையகத்தில் வாழும் உயிரெல்லாம் வாழி

ஆழிசூழ் இலங்கையும் வாழி - எங்கள்
அப்பனு மம்மையும் எந்நாளும் வாழி

- நற்சிந்தனை

வெளிவந்துவிட்டது

திரு. சி. சிவநேசன் அவர்களின்
நாடும் நடப்பும் (வானொலிக் கலந்துரையாடல்கள்)

“..... குடியியல், புவியியல், கல்வி, கணினியியல், சுகாதாரம், சமயம், வியாபாரம் தொடர்பான பல பொது விடயங்களோடு பொழுதுபோக்குச் சாதனங்கள், தொடர்புச் சாதனங்கள், சுதந்திரமும் மனித உரிமையும், கோப்பிப் பானத்தின் வரலாறு, உலக அழிவு, சாயிபாபாவின் அற்புதங்கள் என்று பலவிதமான விடயங்கள் பற்றி விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன.

கூடவே, எமது சமுதாயத்திற் காணப்படும் குறைபாடுகளும் குத்திக் காட்டப்படுகின்றன. குடித்து வெறித்தல், ஆடைகளிற் கறிமணம், நேரத்துக்கு அலுவல்களை நடத்தாமை, தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதில் ஆர்வம் இன்மை, பிள்ளைகளை வழிப்படுத்துவதில் குறுக்கிடும் பிற்போக்குதன்மை என்பன போன்ற பல விடயங்கள் குறித்து மக்கள் கவனத்தை ஈர்க்க ஆசிரியர் முயன்றிருக்கின்றார்”

வி. கந்தவனம்